

திலகவதியாரிடம் திருநீறு பெறுதல்

உ
சிவமயம்

நல்லை
திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன
குரு மகா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

ஆசியுரை

சிவசம்பந்தமுடைய சைவத்தை அந்த வழியிலேயே நினைக்க வேண்டும்; செயல்களும் அவ்வழி நின்றே செய்யப்படவேண்டும், என்னும் பேரவா அவ்வழி நிற்போருக்கு உண்டு. அந்த நல்ல எண்ணம் நிறைவுபெற நாளாந்தச் செயல்கள் பலவும் சிந்தனைக்குள்ளாக வேண்டும். எமது வாழ்வு முயற்சிகள் எல்லாமே சைவஞ் சார்ந்தவை. தூய நினைவுடன் அவற்றைத் தொடர்வோமானால் நாம் சைவ வாழ்வு வாழ்கின்றவராவோம். நாயன்மார்கள் வாழ்ந்து காட்டிய முறைகள் எமக்கு வழிகாட்டுவன. அவ்வழி நிற்க நாம் முயல்வோம்.

இத்தகு மேன்மை பொருந்திய கருத்துக்களை ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தும் பதிவு செய்யவேண்டுமென்ற உள்ளார்ந்த எதிர்பார்ப்புடன் வெளிவருவதுதான் 'சைவநீதி' என்னும் இந்த மாத இதழ். அற்புதமான ஒலிநயத்தைக் கொண்ட 'சைவநீதி' எனும் புனிதமான பெயரைத் தாங்கிய இந்த வெளியீடு தன் எண்ணத்தை நிறைவு செய்யவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் திருவருளைச் சிந்தித்து எம் உளமார்ந்த ஆசிகளை வழங்குகின்றோம்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ குருமகா சந்நிதானம்.

நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

1997 - 04 - 05

உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திருக்கைலாச பரம்பரை
மெய்கண்டார் ஆதீனம்
சீலத்திரு ஞானப்பிரகாச தேசிக
பரமாசாரிய கவாமிகள்
குருமகா சந்நிதானம்

ஆசியுரை

சைவநீதி என்னும் மாண்புமிகு திருப்பெயரில் சமய் சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவதனை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்வு அடைகின்றோம். சிவசம்பந்தமானது சைவம். வையகத்தில் வாழும் பொழுதே சீவன் முத்தர் நிலையை அடைந்து சிவானந்தப் பெருநிலையிலே வாழ வழிகாட்டுவது சைவம்.

நீதியை நிதியமாகக் கொண்ட சைவ சமயத்தை எளிதாகவும் இனிதாகவும் உணர்ந்து ஒழுகச் சாத்திரங்கள் தோத்திரங்கள் புராணங்கள் உறுதுணைபுரிகின்றன. அவற்றிலுள்ள கருத்துக்களை யாவரும் அறிந்து ஒழுகிப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறும் பொருட்டுச் சைவநீதி பெருந் தொண்டாற்றவுள்ளது. பதிப்பாசிரியர் முதலியோரின் சேவையினை மனமாரப் பாராட்டி வாழ்த்தி ஆசி நல்கின்றனம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள்.

1997-03-05

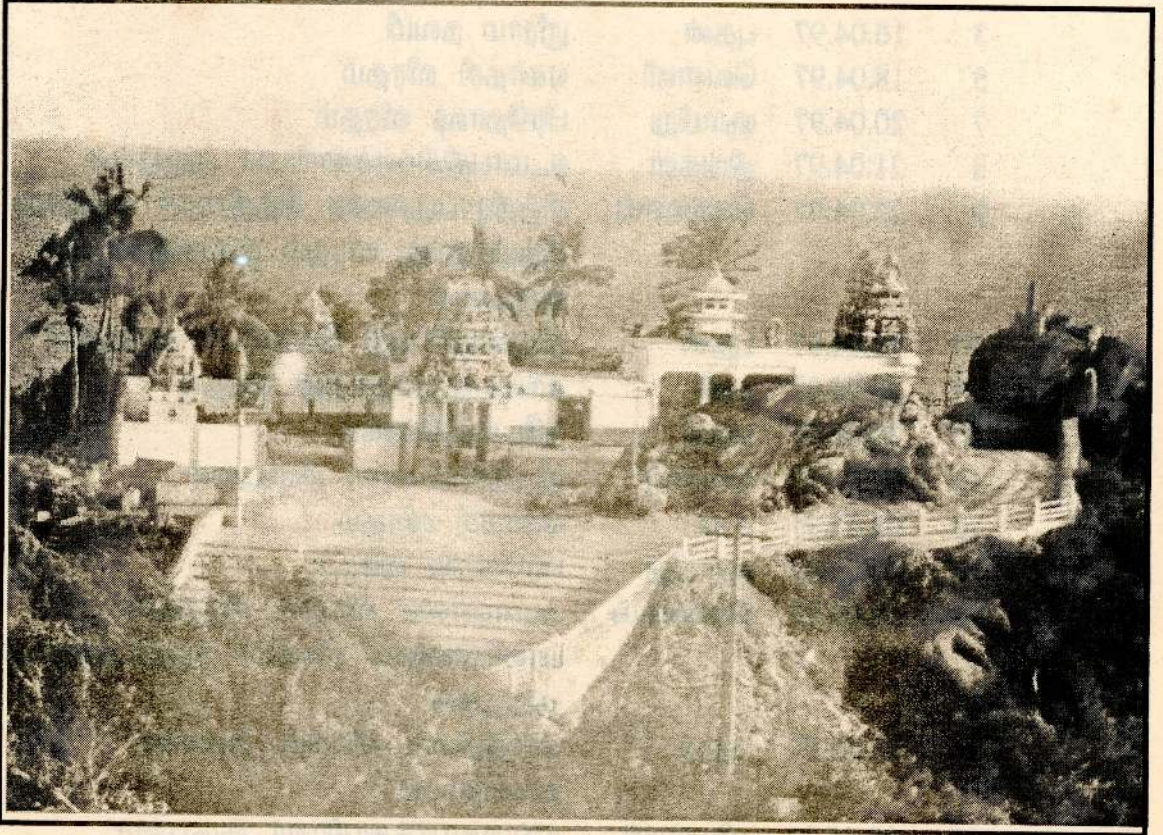
உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

சைவ சமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ்
ஈசுர சித்திரை

கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமாமலை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக் ..
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங் கவர் கள்வன்
ஏடுடையமலரான்முனை நாட் பணிந் தேத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

61/1-ஈ, பீச்சாய்பு வீதி,
கொழும்பு 12. இலங்கை.

நனைவிற் கொள்வதற்கு.....!

சித்திரை 1	14.04.97	திங்கள்	வருடப்பிறப்பு விஷ் புண்ணிய காலம் மாலை 5.07 முதல் இரவு 1.07 வரை
3	16.04.97	புதன்	ஸ்ரீராம நவமி
5	18.04.97	வெள்ளி	ஏகாதசி விரதம்
7	20.04.97	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
8	21.04.97	திங்கள்	உமாபதிசிவாச்சாரியார் குருபூசை
9	22.04.97	செவ்வாய்	சித்திராப்பூரணை சித்திரைச் சித்திரை சித்திரகுப்த விரதம் இசைஞானியார் குருபூசை
10	23.04.97	புதன்	திருக்குறிப்புத் தொண்டர் குருபூசை
13	26.04.97	சனி	சங்கடஹரசதுர்த்தி விரதம்
17	30.04.97	புதன்	நடேசரபிஷேகம்
19	02.05.97	வெள்ளி	திருநாவுக்கரசர் குருபூசை
20	03.05.97	சனி	ஏகாதசி விரதம்
21	04.05.97	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
23	06.05.97	செவ்வாய்	அமாவாசை விரதம், சித்திரைப் பரணி(வைரவ விரதம்) சிறுத்தொண்டர் குருபூசை
24	07.05.97	புதன்	கார்த்திகை விரதம், அக்கினி நாளாரம்பம்
25	08.05.97	வியாழன்	மங்கையர்க்கரசியார் குருபூசை
27	10.05.97	சனி	சதுர்த்தி விரதம், விறன்மிண்டர் குருபூசை
29	12.05.97	திங்கள்	ஷஷ்டி விரதம்
31	14.05.97	புதன்	விஷ்ணுபதி புண்ணிய காலம் பகல் 12.44 முதல் மாலை 7.08 வரை

உ
சிவமயம்

கீர்மலை
நகுலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்
சீவஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

ஆசியுரை

சிந்திக்கவல்ல மனிதன் அதனைப் பயன் கொண்டு நல்ல நெறியிற் தன்னை இட்டுச் செல்பவனாக இருக்கவேண்டும். சமயம் அவன் வாழ்விற்கு ஆதாரமாயமையும். அந்தவகை வாழ்வு பற்றிய விளக்கம் ஒவ்வொருவருக்குங் கிடைக்க வேண்டும். ஒழுங்கு, மனிதநீதி, மனிதநேயம், அன்பு, ஜீவகாருண்யம், சான்றாண்மை முதலான உயர் பண்புகள் அமைந்த வாழ்வுதான் அது என்னுங் கருத்துத் தனித்தனி ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நிலைபெற வேண்டும்.

மனிதம் மரணித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தவேளையில், அறநெறியினின்றும் வழுவிய மக்கள் கூட்டம் தவறான வழியிற் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. கொலை, கொள்ளை, அராஜகம் முதலியன தாண்டவமாடுகின்றன. இந்த வேளையில், நாம் செல்ல வேண்டிய உண்மையான நெறி எது என்று உணரவைக்கவல்ல இந்த வகையிலானதொரு ஏடு வேண்டியதுதான். மாதந்தோறும் வெளியாகவுள்ள இந்த இதழ் சைவநெறி, சைவநீதி, சைவதர்மம் இவைதாமென்று உணரவைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இங்ஙனமாய் இதழ்கள் சைவநன்மக்களது நிறைந்த ஆதரவைப் பெறவேண்டும். சைவ உலகல்லாததேயங்களிலும் இதன் பரிமாசிப்போங்க வேண்டும். இதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய அளவில் எம்மால் உதவமுடியவில்லையே யென்று யாருங் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இதனை வாசிக்க முயலுவதொன்றே போதுமான பேருதவியாகும். அந்த உதவியை ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டுமென வேண்டுதல் செய்யும் அதே வேளை என் இதயபூர்வமான ஆசிகளையும் வழங்குகின்றேன்.

கு. சீவஸ்ரீ நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

1997-04-11

பொருளடக்கம்

1. ஆசியுரை	- நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்.	
2. ஆசியுரை	- மெய்கண்டாராதீன முதல்வர்.	
3. ஆசியுரை	- சிவஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்	
4. பொருளடக்கம்		1
5. எமது எண்ணம்	- சைவர்களாக வாழுவோம்.	2
6. அல்ல கண்டம்	- இலக்கணவித்தகர் இ. நமசிவாயதேசிகர்.	3
7. சேக்கிழார் காட்டும் சைவநீதி	- பண்டிதர் மு. கந்தையா	4
8. கீரிமலை - நகுலேஸ்வரம்	- வித்துவான் வ. செல்லையா.	6
9. மேன்மைகொள் சைவநீதி	- சைவப்புலவர் திருமதி அ. இரத்தினம்.	10
10. உமாபதிசிவம்	- பிள்ளைக்கவி வ. சிவராஜசிங்கம்.	11
11. அக்கினி நாள்	- சிவ ஸ்ரீ பால இரவிசங்கரக் குருக்கள்.	13
12. தமிழ்ச் செய்யுமாறே	- முருக வே. பரமாநாதன்.	14
13. திருவாசகம்	- பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை	16
14. சைவ அனுட்டானத்தின் ஞானப் பெறுமதி	- பண்டிததர் மு. கந்தையா	18
5. குலை நோய் நீக்கியது	- செயா	25
16. மாதமகத்துவம்	- செ.நவநீதகுமார்.	
1.புத்தாண்டு		29
2.சித்திரைப் பரணி		30
3.சித்திரைப் பூரணை		31

சைவநீதி

மலர்:1 ஈசுர சித்திரை

சைவ சமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ்

இதழ்:1

கௌரவ ஆசிரியர்
சைவப்புவார்மணி வித்துவான்
திரு. வ. சௌலையா

நிர்வாக ஆசிரியர்
சிவாஜி பால ரவிசங்கருக்குக்கள்
திரு. சே. நவநீதகுமார்

பதிப்பாசிரியர்
திரு. ச. சக்தி விக்னேஸ்வரன்

61/1F, பிர்சாய்பு வீதி
கொழும்பு 12.
இலங்கை.
தொலைபேசி:438967

எமது எண்ணம்..... சைவர்களாக வாழ்வோம்.

சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. சிவபரம்பொருளே சைவத்துக்கு முழுமுதற்கடவுள் நாம் சைவர்கள். ஆகவே நாம் சிவசம்பந்தமுடையோம். உயர்ந்த மேலான ஒரு பொருளோடு சம்பந்தம் உடையவர்களும் உயர்ந்தவர்களே!

பிறப்பிலே சைவர்களாக நாம் உள்ளோம். இந்நிலை இறப்பிலும் மாறிவிடக்கூடாது. அங்ஙனமிருத்தலே ஏகபர்த்தா விரதமாகும்.

நாம் ஆன்மாக்கள் அ.தாவது பசுக்கள். இறைவன்-கடவுள் பர்த்தா ஆகும். அ.தாவது பதியாகும். ஆன்மாக்களாகிய நாங்கள் மலசம்பந்தமுடையோம். மலத்தாற் பிடிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் திருவருட் சக்திபதிதலினால் மலம் நீங்கப் பெற்று இறைபதமடையும். இதனையே சைவசித்தாந்தம் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

நாம் இம்மானிடப்பிறவியை எடுத்ததன் நோக்கம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற்பொருட்டேயாகும் என்பது ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய திருவாக்கு. இதனை முதலில் மனங்கொள்வோமாக.

பெறுதற்கரிய மானிடப்பிறவியைப் பெற்ற அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய பிராணியைப்பேண வேண்டும். இப்பிறவிதப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ? என்பதையும் நாம் அறியோம். இதனையுஞ் சிந்திப்போமாக.

நாம் சைவசமயத்தவர்களாகப் பிறந்துள்ளோம். அதில் மனம் மொழி மெய்களால் இணைந்துவிட்டோமா? என்பதுதான் வினா? எங்கள் ஏழாவது வயதிற் சமயப் பிரவேச தீட்சை (சமயதீட்சை) பெறுதல் முக்கியமானது. அங்ஙனம் பெறாதிருந்தால் நாம் சைவர்கள் அல்லர். நாமமது சைவர்கள். பெயரளவில் சைவர்கள் என்பது பொருள்.

சமயதீட்சை பெறாத அனைவரும் சைவசமயக் கிரியைகள் எவற்றிலும் பங்குபற்ற உரிமையில்லாதவர்களே. திருமணம் முதற்கொண்டு அந்திமக்கிரிகைகள் வரை அனைத்திலும் பங்குகொள்ள முடியாது.

ஆலயங்களிலே திருமுறைகள் ஓதல். புராண படலங்களில், பங்குபற்றுதல் ஆலயபரிபாலனஞ் செய்தல் அதனைத்தினுக்கும் சிவதீட்சை பெற்றிருத்தல் முக்கியமானது. ஆதலின் சிவதீட்சை உரிய வயதில் பெறாதோர் அனைவரும் சிவதீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுவோமாக. திருப்பணிகள் அனைத்தினுக்கும் முதல் திருப்பணி இதுவன்றிவேறில்லை. “பர்த்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதைபோல்” நாமும் சிவபரம்பொருளைப் பதியாகவரித்து அவர்வழியில் (சைவசமயத்தில்) நின்று சிவசின்னங்களை (விபூதி, உருத்திராக்கம்) அணிந்து நித்திய அனுட்டானத்தைக் கொள்வதற்குச் சிவதீட்சை பெறுதல் அவசியமாகிறது. உணவை முன்வைத்து சிவதீட்சையைப் பின்தள்ள முயல்வதை நாம் அறிவோம். இங்கு சுவை முதன்மைபெறுகிறது. சமயத்தில் பக்திச் சுவை முற்றிவருமானால் அதற்குஞ்சுவையும் ஈடாகாதென்பதை இறைவனும் பக்திவலையில் படுவான்காண்க என்பதனால் அறிவோமாக. நாம் சமய தீட்சை பெற்று சமய வழிபாடாற்றி பக்திச் சுவை முற்றி இன்புற்றுச் சைவர்களாக வாழ்வோமாக.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச் செய்த “எத்தாயர் எத்தந்தை” என்ற தேவாரத்து “அத்தாவுன்பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால் அல்ல கண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே என்ற அடியிலமைந்த” “அல்லகண்டம்” என்ற சொற்றொடருக்கு அல்ல என்பதை அல்லல் என்ற சொல்லின் இறுதி எழுத்துத்தொக்க சொல்லாகவும், கண்டம் என்ற சொல்லை உடம்பு என்றபொருளைத் தருவதாகவும் கொண்டு துன்பத்தைத் தருகின்ற உடம்பு என்று பொருள் காண்பவர் உள்.

அங்ஙனம் பொருள் கொண்டால் “அத்தா” எனத் தொடங்கும் அவ்வடிக்கு அப்பனே உனது பொன் போன்ற பாதத்தை அடியவனாகிய நான் அடைந்தேனாகில், துன்பத்தைத் தருகின்ற இந்த உடம்பைக் கொண்டு என்ன செய்வேன். என்று இரங்குவதாகப் பொருள் உரைக்கவேண்டும். அங்ஙனம் உரைத்தல் பொருந்துவதாக இல்லை.

உடம்பின் பயன் இறைவன் திருவடியைச்சேர உதவுதல். அப்பயன் பெற்ற பின் உடம்பைப் பற்றி எண்ணி இரங்குவதற்கு இடமில்லை. கரும்பை நெரித்துச்சாறு கொண்டவர், அதன் சக்கையை எண்ணி இரங்குவதில்லை.

ஆதலால் “அல்லகண்டம்” என்பதற்கு வேறு பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். அல்ல என்ற சொல்லை அல்லது என்ற சொல்லின் இறுதி எழுத்துத்தொக்க சொல்லாகவும் கண்டம் என்றச் சொல்லைப் பிரிவு என்ற பொருளைத் தருவதாகவும் கொண்டு “அல்ல கண்டம்” என்ற சொற்றொடருக்கு, அல்லது பிரிந்து நின்று என்று பொருள் கொள்ளலாம் போலும்.

அங்ஙனம் பொருள் கொண்டால் அவ்வடி அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றாலல்லது. அவ்வடியைப் பிரிந்து நின்று நான் என்ன செய்வேன். என்று இரங்குவதாகப் பொருள் படும். அப்பொருள் இறைவன் திருவடியைச் சேர்தலின் இன்றியமையாமையையும் அவ்வடியைச் சேராது. பிரிந்து நின்றலின் இழிவையும் விளக்கி, இரங்குவதற்குக் காரணம் காட்டிச் சிறக்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்
எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தா
ரெம்மாடு சும்மாடா மேவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லைச்
சிறுவிறகாற் றீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவாணைக் காவுடைய செல்வா வென்றன்
அத்தாவுன் பெற்பாதமடையப் பெற்றா
லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே.
திருச்சிற்றம்பலம்

-திருநாவுக்கரசர்

சைவ நோக்கில் கடவுள் எல்லார்க்கும் இயல்பானவர். அதாவது எல்லோர்பாலும் அவரவர் நிலைக்கேற்ற அளவில் அவரவரோடிருக்கும் இயல்புள்ளவர். ஆதலால் எல்லாருங்கடவுளை விரும்புவவராதலும் இயல்பே. கடவுள் நெறி என்று சமயத்தை விரும்புவோராதலும் அங்ஙனமே. ஆனால் இங்கே ஓர் இழுபறி.

வாழ்க்கை என ஒன்று எல்லையற்ற அளவினதாய் நாளுக்கு நாள் விரிவதாய் இருக்கின்றது. இதுதான் உடனடி அவசியமாயுமிருக்கிறது. சாமானிய அறிவுத்தரத்துக் கெட்டாத மர்மான இடைஞ்சல்கள் ஏமாற்றங்கள் இழப்புகளும் இவ்வாழ்க்கையைப் பாதிக்கின்றன. இவையெல்லாம் நமக்கு அறியவராத ஒரு சக்தியால் நிகழ்கின்றன. அதையே கடவுள் என்கிறார்கள். அதை வாலாயப்படுத்திப் பிரீதி செய்து இடைஞ்சல்கள் இழப்புக்கள் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கை நலனுக்கு உறுதுணையாக்குமளவில் அமைவதா சமயம்? அல்லது.

இவ்வாழ்க்கை ஒருவகையில் இனியதுபோல் இருந்தாலும் அதில் எத்தனை தில்லு முல்லுகள்! எத்தனை தியக்க மயக்கங்கள்! எத்தனை ஏய்ப்பு மேய்ப்புக்கள்! பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, ஸ்திரமின்மை, திருப்தியின்மை, முதலான எத்தனை இன்னல்கள்! எத்தனை குளறுபடிகள்! இவற்றுக்கு ஆளாகாதோர் யாருமில்லை என்கிறது உலக அனுபவம். இவையெல்லாம் சும்மாவல்ல, ஒரு ஏதுவுமில்லாமல் ஒன்றும் நிகழாது. இவ்வனர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவுண்டு. அது நமது முன்னையினை. நம்வினையாயினும் அது நம்வசத்திலில்லை, கடவுள் வசத்திலிருக்கிறது. காவடிகாரனை ஆட்டுபவன் கையிற் செடிற்கயிறு போல அது கடவுள் கையிலுள்ளது. அதைப்பிடித்து நம்மையாட்டும் பாங்கில் அம்முன்னையினைப் பயனை ஊட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் கடவுள். அதன் சார்பாகத்தான் மேற்கண்ட அனர்த்தங்கள் குளறுபடிகளும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் ஏற்படுகின்றன.

இவற்றின் மூலம் நம்மைப் பட்டுப்படிக்கவைத்து நம்மைத் திருத்தியெடுத்து நாளடைவில் இவற்றுக் கெல்லாம் ஆதிமூல காரணமாயுள்ள நமது ஆணவத்தைத் தேய்த்து வருகிறார் கடவுள். ஆணவம் ஒழியுந்தறுவாயில் மீளவும் நாம் முன்னைய நிலையற்ற வாழ்க்கை நீரோட்டத்தில் வீழ்ந்து விடாமல் தடுத்து நிலையான நிம்மதியான பேரின்ப வாழ்வொன்றில் ஈடுபடுத்திவிடுகிறார். உரிய வழி வகைகளை நாடிப்போய் அதற்கு நம்மைத் தகுதியாக்கிக் கொள்வதேவாழ் விலட்சியம். என்று சைவசாஸ்திரங்கள் எல்லாஞ் சொல்கின்றன. அவ்வப்போது சமூகத்தில் வாழ்ந்து மறையும் சைவஞானிகளும் அதையே அறிவுறுத்திப் போகின்றனர். நமது சமயாச் சாரியர்களும் அதனையே உரத்த குரலில் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள். நம் மூதாதையர் பலர் வாழ்வும் இதற்கு முன் மாதிரி காட்டுவதாயிருக்கிறது. அதற்கிணங்க,

வாழ்க்கையென்று வெறுமனே வாழ்க்கை மயமாகிச் சுழலும் மையலை விட்டு வாய்க்கும் வாய்க்கும் வாழ்க்கை வாய்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் கடவுள் நோக்குக்கேற்பச் செம்மைப் படுத்தி வாழ்ந்து கடைத்தேறுதற்குக் கடவுளை ஆதாயப் படுத்திக் கொள்வதா சமயம் - என்பதே குறித்த இழுபறியாம்.

இதை மறுவளமாகச் சொன்னால் வாழ்க்கைக்குச் சமயமா? சமயத்திற்கு வாழ்க்கையா? என்றமையும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரேயொரு தடவை தான் வாழ்க்கையென்றிருந்தால் முன்னையதும் ஓரளவு பரவாயில்லை எனலாம். ஆனால் அதுதானில்லையே. அதற்குத்தான் எத்தனை அத்தாட்சிகள்! உருவில் ஒரே விதமாயிருந்தும் மனிதரெல்லாம் குணநடைகளில் ஒரே விதமாயில்லையே, அவரவர் வாழ்க்கை நிலைகளும் பெறுபேறுகளும் ஒரேவித மாயில்லையே. ஒரேவயிற்றில் இரட்டையராய்ப் பிறந்தோர்க்குக் கூட அப்படி அமைவதில்லையே,

அது ஏன்? இவ்வேறுபாட்டிற்கு முற்றொடர்பு ஏதேதோ காரணமாயிருத்தல் வேண்டும். அதனால் முன்பும் வாழ்க்கையிருந்ததென்றாகிறது. முன் வாழ்க்கைத்தொடர்பு இவ்வாழ்க்கைக்குக் காரணமாயின்றெனின் இவ்வாழ்க்கைத்தொடர்பு மறுவாழ்க்கைக்குக் காரணமாதல் இயல்பே. தத்துவபரிபாஷையில் இதை வினைத்தொடர்பு என்பர். அதன் விபரம் சமய சாஸ்திரங்களால் அறிய வரும். இரண்டாவதாக, நடைமுறை வாழ்க்கைக்குக் கடவுளை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளுமளவேதான் சமயமெனில் வாழ்க்கையில் இன்பம் ஒன்றன்றித் துன்பதுயரம் என்றொன்றிருத்தலாகாது. நிலைமை என்னெனில், உண்மையில் கடவுள் உணர்ச்சியோடு வாழ்வருக்கும் நோய் பிணிகள், பிணிமூப்புச் சாக்காடுகள் பேரிழப்புகள் வந்தேயாகின்றன. அந்நிலையில் அந்நியசமயத்தாரொருவர் இவரைப்பார்த்து, உமது கடவுள் உண்மையானவரானால் உமக்கு இழப்பு வராமல் தடுத்திருக்கலாம். உமது மகன் இறவாமற் காத்திருக்கலாம். அப்படி நடந்ததில்லையே, உம் கடவுளில் உமக்குள்ள நம்பிக்கை குருட்டு நம்பிக்கை. அதைவிட்டு வாரும் எங்களோடு என்னும் போது, ஆள்மட்டமாயிருந்தால் அவரது மதமாற்ற வித்தைக்குப் பலிக்கடாவாம் அனர்த்தம் நேர்ந்தாலும் பிரசித்தம். ஆதலால் கடவுளுபகாரத்தோடு இங்கு இன்பமாய் வாழ்தல் அளவுதான் சமயம் என்பது உண்மை நிலையாகாது. மேலும் இவ் இன்ப துன்பமிரண்டும், வாழ்க்கையில் பொதுப்பண்பாகில் பிறவிப் பட்டியலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல் சகஜம். இன்பதுன்பம் வினையனுபவம், அனுபவித்தலே மற்றொரு வினை மூலம் தான். முன் வினையாற் கொலைத்துன்பமொன்றை அனுபவிக்க வேண்டிய ஒருவன் இப்போதும் அதுபோல் ஏதோ செய்துவிட்டேதான் அனுபவிக்கிறான். மேலும் இதன் தொடர்ச்சி இவ்வாறே, இங்ஙனம் வினையாற் பிறப்பு, பிறப்பால் வினை மீள் மீள் நீள் தொடராயிருக்கும். இது “புல்லாகிப்பூடாய்” அதாவது இழிபிறப்பு உயர் பிறப்பென்ற பேதமில்லாமலேயே எல்லாப் பிறப்புமாய் நீளும்.

சாமானிய தரத்திலாம்

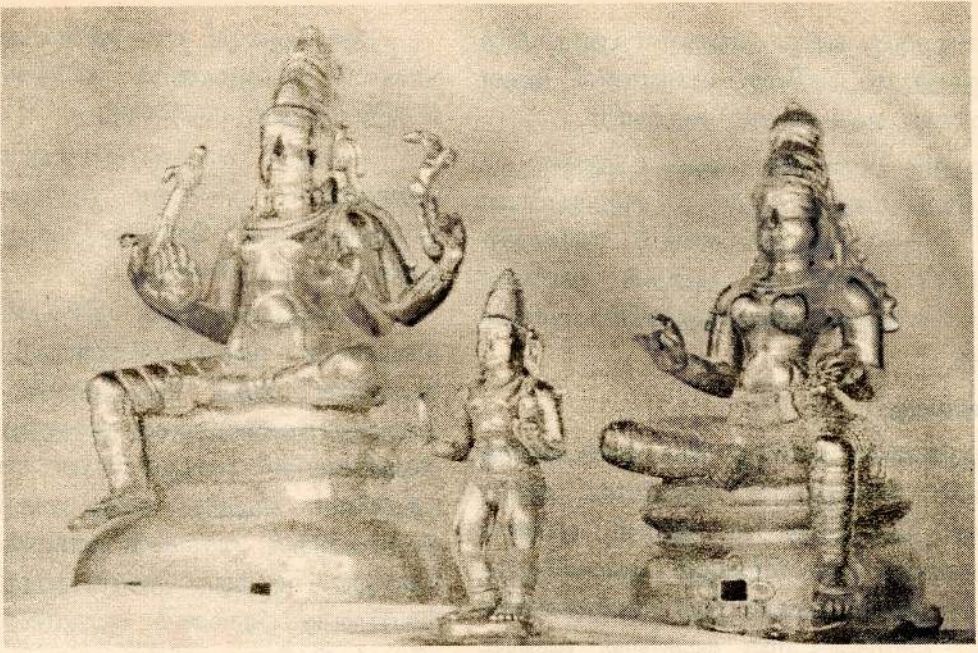
இப்பிறப்பு நீட்சியின் முடிபு இளைப்புத்தான் என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், இதனாலும் வாழ்க்கைக்காகச் சமயமல்ல என்றதால், சமயத்துக்காக வாழ்க்கை என்பதே உண்மை என்றாகிறது. சமயத்துக்காக என்பது சமயம் விதிக்கும் இலட்சியத்துக்கமைய, சமயத்தை வகுத்தவன் நோக்குக்கமைய, என்றாகும். இதுவே சைவநீதி எனப்படுவது,

இதற்கு எவரெவர் வாழ்க்கையும் விலக்காகாது, நான் தொழிலாளி, நான் சமய இலட்சியத்துக்காக வாழ எப்படி முடியும்? நான் ஏழை எனக்கெப்படி அது முடியும்? நான் இழி தொழிலாளன் எனக்கெப்படி அது முடியும்? என்ற விதங்கள் இச்சைவ நீதி வளாகத்துக்குள்ளமையவாரா. இவ்வுண்மை நம் வாழ்வில் தத்ருபமாகத் துவங்க வாழ்ந்து உயர்பலன் பெற்ற மேதைகளின் வரலாற்றைக் காவியமாகப் படைத்தவர் சேச்சுமீழார் நாயனார். அதற்கென்றமைந்த பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம். அது சைவநீதி தழுவின பெரிய பெரிய ஞான விளக்கங்களைத் தருவதால் அது பெரிய புராணம் எனவும்படும். இச்சைவ நீதி தம் வாழ்வில் விளங்க வாழ்ந்தோர் பெரியார். ஆதலாலும் அவர்கள் வரலாறு பெரிய புராணம், அவர்கள் கடைப் பிடித்த வாழ்க்கை நெறி பெரியது. அந்நெறியில் ஒவ்வொருவருஞ் சாதித்துள்ள சாதனையும் பெரியது. எவ்வளவுக்குப் பெரியதெனில், அவ்வச்சாதனை, சம்பந்தப்பட்ட அவ்வவரேயன்றி மற்றெவரும் இது நமக்கியலாதெனக் கைவிரித்து விட வேண்டுமளவுக்குப் பெரியது. அவ்வகையில் பெரிய புராணத்தின் கொள்ளளவும் மிகப்பெரியதாம். இப்பெருமைகளை ஆர அமர அலசி நோக்குகையில் தன்னில் தானாகத்தலை காட்ட இருப்பதே சைவநீதி. வேறெவ்விதத்தும் இனங்காண முடியாத அதனை இப்பெரிய புராண அடிப்படையிற்காண்போம்.

(தொடரும்)

எவராயினுஞ்சரி இங்கு வாழுங் காலமெல்லாம் பிறருக்குப் பயன்படக் கூடிய உத்தம அறிவாற்றலோடும், செயலாற்றலோடும் வாழவேண்டும்.

-சித்தாந்தச் செழும்புதையல்கள்.

கீரிமலை நகுலேஸ்வரம்

வித்துவான் வ. செல்லையா

‘மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தரிசித்தவருக்கு வார்த்தை சொல்லச் சற்குருவும் நேர்படுவன்’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இம்மூன்றும் ஒருங்கே அமைவது பெரும்பாலும் சாத்தியமாகாது. இவற்றுள் ஒன்றிரண்டு சேர்ந்து வருவதுண்டு, ஆயின் இம்மூன்றும் ஒருங்கே அமைந்து சிறப்புத் தரும் தலங்களுள் கீரிமலை நகுலேஸ்வரமும் ஒன்று.

சைவசமயத்தவரின் முழுமுதற்கடவுள் சிவபெருமான். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்வதற்காக உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் புனித தலம் திருக்கையலையாலையாகும்.

அங்கிங்கெனாத எங்கும் பிரகாசமாக ஆனந்த மூர்த்தியாகி அருள் பாலித்தருளும் எம்பெருமான் ஆத்மாக்களின் பொருட்டு ஆங்காங்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளுவார். இவ்வண்ணமாகக் கையலையம் தொடக்கம் பூலோகம் வரை ஆயிரத்தெட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் உண்டு என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

அங்ஙனமாய் இடங்களுள் ஒன்று இலங்கையின் வடபால் உள்ள நகுலேஸ்வரமாகும்.

புராண கர்த்தாவாகிய சூதமகாமுனிவரை நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள், நகுலாசலத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்கும் நகுலேசர் தன், உசிதமான்மியத்தை உரைத்தருளும்படி வேண்டினார்கள். அளக்கலாகா அளவும் தோற்றமும் கொண்ட கையலையமலையில் தேவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர உமாதேவியாருடன் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் இலங்கையின் வடபால், சமுத்திரக் கரையிலுள்ள நகுலாசலத்தில் அமர்ந்து தம்மை வழிபடும் அடியார்களை, அருள் செய்து ஆட்கொண்ட வாறும், ஆங்குள்ள குன்றினுக்குப் பெயர் வந்தவாறும் சூதமாமுனிவர் தம் சீடர்களுக்குக் கூறியருளினார். இங்ஙனம் “கையலையமாத்மியத்தை” ஆதாரம் காட்டி இவ்வரலாற்றை நகுலகிரிப்புராணம் கூறுகின்றது.

நகுல முனிவர் தொடக்கம் சிறப்பினையுடையவர்களாய் இராமபிரான் நளன், அருச்சுனன், மாருதப்பூர விக்ரவல்லி முககுந்தன் முதலாயவர்கள்

நகுலாசலத்திற்கு வந்து அங்குள்ள புனித நீர் படிந்து தீர்த்தமாடி நகுலேசப் பெருமானின் அருள் பெற்றமையை அற்புதமாகக் கருதலாம்.

“ஓதற்கு அரும் இவர் முதல் உற்றுளோரும் வந்து மேதரும் கடல்படிந்து உளவிருப்புடன் மேவும் நாதனாம் நகுலேசனால் நல்லருள் அடைந்தார் காதலால் அதைக் கயிலை மான்மியமது கழறும்” என்று நகுலகிரிப் புராணம் கூறுகிறது.

வரலாறு:-

நகுலேஸ்வர வரலாறு மிகப்பழமையானது இராவணன் காலத்திற்கு முந்தியது. இராம இராவண யுத்தத்திலே இராம பாணம் இராவணனின் மார்பகத்தைத் துளைத்தது. அவ்வேளை அவன் கையிலிருந்த சாமகானவீணை நிலத்தில் வீழ்ந்துவிடாமற் கந்தர்வன் ஒருவன் ஏந்தி எடுத்து நகுலாசலத்தை வந்தடைந்தான்.

அந்த மலையில் அமர்ந்திருந்து சாம கானம் இசைத்தான். நகுலாசலம், வெண்ணையாய் நெகிழ்ந்தது. எம்பெருமான் எம்பிராட்டியுடன் எழுந்தருளிக் கந்தருவனுக்கு அவன் வேண்டும் வரம் அளித்தருளினார் என்று ஈழமண்டலசதகம் கூறுகின்றது. வீணாகானம் பரவிய இடம் “வீணாகானபுரம்” என்ற பெயரைப் பெறுவதாயிற்று “வீணாகானபுரமே” இன்றைய யாழ்ப்பாணம். இங்ஙனமாய் பழைய வரலாறுடைய இத்தலம் மூன்று பிரகாரங்களுடனும் விமானம், கோபுரங்களுடனும் மிளிர்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. போர்த்துகேயர் வருகையால் யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலை மாறுதல் அடைந்தது. ஆலயங்கள் எல்லாம் சிதைக்கப்பட்டன. இருந்த இடம் தெரியாமல்போன ஆலயங்கள் பல. அதில் ஒன்று கீரிமலை நகுலேஸ்வரம். அது மீளப்புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட நிலையிலே இன்று காட்சியளிக்கின்றது. இந்த ஆலயச் சூழலைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் அகழ்ந்து பார்த்ததாக வரலாறு இல்லை, ஆயின் கடலிலே வீசப்பட்ட ஆலய மூல லிங்கம் சொப்பனத்திலே தரிசனமாகி எடுக்கப்பட்டது. ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டபோது இதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை வேறொரு ஆலயத்தில் வைத்துப் பின் எடுத்தே மூலலிங்கமாக அமைத்தனர்.

இவ் ஆலயம் மீள அமைக்கப்பட்ட இடம் நாவலர் பெருமானின் விஞ்ஞாபனத்தில் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது.

நாவலர் சரித்திரம் எனும் நூலிலே பதினொராம் அதிகாரம் ஐந்தாம் பிரிவிலே கீரிமலைச்சிவன் கோயில் என்ற தலைப்பிற்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“யாழ்ப்பாணத்திற் கீரிமலையிலே ஒரு சிவாலயம் முற்காலத்திலிருந்து அழிந்து போயிற்று. அந்த ஸ்தலத்திலே சிவாலயம் அமைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து “கீரிமலைச் சிவன்கோயில்” என்னும் பெயர் கொடுத்து ஒரு பத்திரிகை எழுதித் தமது கையெழுத்தோடு வெளிப்படுத்தி, அதற்காக அங்கேபோய் இடமும் (பார்த்து) வகுத்து, அவ்விஷயத்தில் முயற்சி செய்யும்படி பிராமணக் குருமாரையுந் தூண்டி விட்டார். இப்போது அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கோவிலும் அதுவே, இடமும் அதுவே.”

என்று நாவலர் சரித்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

நகுலேஸ்வரத்தின் பெருமை குதசங்கிதையிலும் மச்சபுராணத்திலும் சுருக்கமாகவும், தட்சணகைலாய புராணத்தில் விரிவாகவும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. மச்சபுராணத்திலே சிரார்த்த கர்பத்திலே 22ம் அத்தியாயத்திலே சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. குதசங்கிதையிலே யஞ்ஞை வைபவ காண்டத்திலே 40ம் அத்தியாயத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மூர்த்ததலம்தீர்த்தம்:-

மூர்த்தி நகுலேஸ்வரர். அம்பாளர் நகுலாம்பிகை. தலம் நகுலேஸ்வரம். தீர்த்தம் கண்டகிதீர்த்தம். பின்னர் நகுல தீர்த்தம் எனச் சிலகாலம் வழங்கப்பட்டது. பொதுவாக மக்களாற் கீரிமலைத் தீர்த்தம் என அழைக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

முன்னர் இத்தலம் திருத்தம்பலேஸ்வரம் அழைக்கப்பட்டது என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள். இது நகுலமுனிவர் வருவதற்கு முன்னரும், ஆலயம் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும் வழங்கப்பட்ட பெயராக இருக்கலாம். இதிலிருந்து ஆலயப் பழமை புலப்படுகின்றது. பாவலிமோசனம், பிதிர்க்கடமை ஆகிய இரண்டிற்கும் இது சிறப்புடைய தலம் என கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் கூறும்.

ஆலயவரலாற்றுப் பின்னணி:-

நகுலேஸ்வர நன்னீர் வாரி சங்கமத்திலே தீர்த்தமாடி நகுலேஸ்வரப் பெருமானை வழிபட்டு நல்லருள் பெற்ற பலரது சரித்திரப்பின்னணி இவ்வாலயத்திற்கு உண்டு இந்த வகையில் இரண்டைப் பிரதானமானவையாகக் குறிப்பிடலாம். அவை அற்புத நிகழ்ச்சிகளாக அமைதலையும் காணலாம். ஒன்று நகுல முனிவருடையது, மற்றையது மாருதப்புரவீகவல்லியது,

முதலாவது:-

முன்னொரு காலத்தில் மேருமலையின் ஒருபால் சுதாமா என்னும் பெயருடைய முனிவர் ஒருவர் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் கோபத்திற்குள்ளாகிய தூர்த்தரன் என்னும் வேடன் கீரிமுகம் பெற்றேந்ந்தது. அதனால் வேடன் வருந்தி முனிவரை வணங்கிச் சாபவிமோசனம் கேட்டான். முனிவரும் இரங்கி வேதாரணியத்திற்குத் தெற்கில் உள்ள கடலிலே இலங்கை என்ற தீவு ஒன்றுண்டு. அதன் வடக்கே ஓர் உயர்ந்த மலை இருக்கின்றது.

அங்கு சென்று கர்மயோகம் செய்தால் கீரிமுகம் மாறி மோட்சமும் பெறுவாய், என்று கூறி, கர்மயோகப் பயிற்சியையும் அளித்து அனுப்பினார். அவன் அவ்விடஞ் சென்று கடலிலே தீர்த்தமாடி இறைவனை வழிபட்டுக் கர்மயோகம் செய்வான் ஆயினான். இறுதியில் கீரிமுகம் நீங்கி மோட்சமும் பெற்றான். அங்கு கர்மயோகம் செய்து கொண்டிருந்ததனாலேயே அங்குள்ளோர் அவரை நகுல முனிவர் என்று அழைப்பாராயினர். கீரிமுகம் நீங்கிய இடம் கீரிமலையாயிற்று. கீரிக்கு நகுலம் என்றுமொரு பெயருண்டு. அதனால் இவ்விடம் நகுலகிரி என்றும் - நகுலாசலம் என்றும் பெயர் பெறுவதாயிற்று. நகுலமுனிவர் வணங்கிய இறைவன் நகுலேஸ்வரர் என்றும் இறைவி நகுலாம்பிகை என்றும் அங்குள்ள சிவத்தலம் நகுலேஸ்வரம் என்றும் பெயர் பெற்றன. இதனை

வனஞ்சார் தீர்வை முகமகன்ற
வாய்மை யதனால் இவ் வரைக்கும்
அனஞ்சார் நடையின் அம்பிகைக்கும்
நதியோ டெமர்க்கும் ஆர்வமுற
முனஞ்சார் நகுல நாமமின்று
முதலா யுலகின் மிசை விளங்கக்
கனஞ்சார் முனிவன் நிறுவினன் யான்
கைவாய் நெல்லிக் கனி போல”
(நகுலகிரிப்புராணம்)

எனும் பாடலிலும் பார்க்கின்றோம்.

இரண்டாவது:-

திசையுக்கிரன் என்னும் சோழ அரசன், மனைவி கனகாங்கி என்பவள் கின்னரப் பெண் ஒருத்தியின் சாபத்தாற் குதிரை முகமுடைய பெண் பிள்ளை ஒன்றைப் பெற்றாள். அப்பிள்ளையின் பெயர் மாருதப் புரவீகவல்லி என்பது. அப்பெண்ணுக்குக் குன்ம நோய் இருந்தது. அவள் நோய் நீங்கவும் குதிரை முகம்மாறவும் வேண்டிப் பல சேஷ்திரங்களுக்குச் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடி இறைவனை வேண்டி நின்றாள். ஒரு நாள் இரவு இறைவன் மாருதப் புரவீகவல்லியின் கனவிலே தோன்றி, நீ யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் உள்ள நகுலேஸ்வர தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சுகமடைவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

மாருதப்புரவீகவல்லியும் வேதாரணியக் கடற்கரையை அடைந்து மரக்கலத்தின் மூலம் கடலைக் கடந்து நகுலேஸ்வரத்தை அடைந்து அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் தினமுமாடி நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வரைத் துதித்து வந்தாள். இங்ஙனம் சிலகாலம் செல்ல அவளது குன்ம நோயும் மாறிக், குதிரை முகமும் அகன்றுவிட்டது. இவ்வரிய அற்புதத்தைச் சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் தாம் பாடிய நகுலேஸ்வர சதகத்தில் அழகாகக் கூறுகின்றார்.

“கீரிமாமலை வாரிதி யாடியே
கிரீசனா நகுலேசனை நாடியே
சேரு மன்பொடு சிந்தனை செய்து மேற்
றிசை கொளுக்கிர சோழரா சன்மகள்
மாருதப்பிர வல்லியென் பேரினாள்
வாவு வெம்பரி மாமுக மோடு நோய்
தீர் நீங்கின நித்தலத்தே யெனிற
செப்பிலங்கையி லொப்பதற் கில்லையே”

இங் கு நகுலேஸ் வரம் என்று சொல்லப்படுகின்ற கீரிமலைக்கும் கோயிற்கடவை என்று கூறப்பட்டு வந்த மாவிட்ட புரத்திற்கும் இந்த மாருதப்புரவீகவல்லி வரலாற்றிற்கும் இணைப்பு உண்டு, என்று அறிய முடிகின்றது. கோயிற்கடவையிலே எழுந்தருளியுள்ள முருகனையும் இவள் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றாள். அங்கு ஒரு மரத்தடியில் முருகன் சிலையை வைத்து யாவரும் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர். எனவே அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன் அருள் ஆட்சியை மாருதப்புரவீகவல்லி

கேட்டறிந்து அங்கு சென்று வழிபாடாற்றி இருக்கிறாள் என்று ஒரு கர்ணபரம்பரைக் கதை கூறுகின்றது.

நகுலேஸ்வரத்திலுள்ள நன்னீர் வாரிதியிலே தீர்த்தமாடி நகுலேஸ்வரரையும் வழிபட்டுப் பின்னர் கீரிமலைக் குகையினுடே மாவிட்டபுரத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள முருகனை வழிபாடாற்றும் போது குதிரைமுகம் நீங்கி இருக்கின்றது. குதிரை முகம் நீங்கிய இடம் மாவிட்டபுரம் எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று. மா-குதிரை. விட்டபுரம்- நீங்கிய இடம். எனவே குதிரைமுகம் நீங்கிய இடம் மாவிட்டபுரம் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. இந்நிகழ்ச்சியை மாருதப் பூரவீகவல்லி தன் தந்தையாகிய சோழ அரசனுக்கு அறிவித்ததோடு அவ் இடத்தில் ஆலயம் அமைத்து முருகனது விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினையும் தெரிவித்தான். ஆலயத் திருப்பணிக்கு வேண்டியவற்றை நிறைவேற்றி முருகன் விக்கிரகத்தையும் அனுப்பியதோடு சோழ நாட்டிலுள்ள வேதவிற்பன்னர்களாகிய அந்தணப் பெரியோர்களையும் அனுப்பி வைத்தான் மன்னன். அவ் விக்கிரகம் இந்தியாவிலிருந்து கடல்மார்க்கமாக முதலிலே வந்து சேர்ந்த கரை சேந்தான் களம் என்று கூறப்பட்டது. சேந்தன் என்பது முருகன். சேர்ந்த களம் சேந்தான் களமாகியது. அக்கரை மாவிட்டபுரத்திற்கு மூன்று மைல் மேற்றிசையில் உள்ளது. அதிலிருந்து நிலவழியாக உரிய இடத்திற்குச் செல்ல அதிகதூரம் ஆனதினாலே மாவிட்டபுரத்திற்கு நேர்வடக்கே உள்ள இடத்தைப் பின்னர் கடல் வழியாகச் சென்று அவ் விக்கிரகத்தை இறக்கி உரிய இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர். அந்த இடம் காங்கேயன் துறை என அழைக்கப்பட்டது. காங்கேயன் என்பது முருகனது மற்றொரு பெயர்.

காங்கேயன் வந்து இறங்கியதுறை காங்கேயன் துறையாயிற்று. மாவிட்டபுரக் கந்தன் ஆலயத் திருவிழாவில் கப்பல் திருவிழா இன்றும் காங்கேயன் துறைக்கடலிலேயே நடைபெற்று வருகின்றது.

மாவிட்டபுரத்திலே ஆடி அமாவாசையைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு மகோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிலின் தீர்த்தத் திருவிழா கீரிமலையிலேயே நடைபெற்று வருகின்றது. நகுலேஸ்வரத்திற்கும் மாவிட்ட புரத்திற்கும் தீர்த்தம் கீரிமலையே, நன்னீர் வாருதியில் இன்றும் இடம்பெற்றுவருவதனால் இரண்டு ஆலயங்களும் சரித்திரப் பின்னணியில் இணைந்து செயற்படுவதனை நாம் அவதானிக்கலாம். இரு இடங்களிலும் அந்தணப் பெரியோர்களின் பரிபாலனத்திலேயே ஆலயம் சிறப்பாக நடந்து வருகின்றது. இவர்களுக்குள்ளே மூலமும் தொடர்பு இருக்கின்றது.

நித்திய நைமித்திய கருமங்கள்:-

இவ் ஆலயத்தில் ஆறுகாலப் பூசை நித்தியமாக நடைபெற்று வருகின்றது. மூலமூர்த்தி இங்கு சிவலிங்கம் பரிவார தெய்வங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலாக அர்த்தயாமப் பூசைவரையும் இந்தக்காலப் பிரிப்பை வைத்து நித்திய நைமித்திய பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இங்கு மூலமூர்த்திக்குத் திருமணமாகிய சிவாச்சாரியார்களே பூசை செய்து வருவது சம்பிரதாயமாகும். நைமித்தியம் என்று சொல்லப்படுகின்ற விசேட பூசைகள் மகோற்சவங்களும், மாத விழாக்களும், வார விழாக்களும் எனப் பல வகையிலே வகுக்கப்பட்டுச் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(வளரும்)

சைவசித்தந்த அறிவு நம்மால் வருந்தியும் தேடற்பாலது. காலநேரமின்மை முதலாய சம்பிரதாய பூர்வமான சாட்டுகளின் தடைகளை மீறி நின்று சம்பாதிக்கப் பாலது.

-சித்தாந்த செழும்புதையல்கள்.

மேன்மைகொள் சைவ நீதி

சைவப்புவர் அ. இரத்தினம்

நீதி சிவமயமானது. சிவமென்று சொன்னாலும் அமையும். சிவமேதான் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். “பங்கயத் தயனு மாலறியா நீதியே” என்று விளிக்கின்றது திருவாசகம். நான்முகனும் மாலுந் தனித்தனி தாமே முழுமுதல் என்று தருக்கி நின்றகாலை அவர்கள் நடுவே சோதி வடிவினனாகத் தோன்றி, நீங்கள் நிற்குநிலை உண்மைக்குரியதாகாது; இச்சோதியின் அடிமுடியைக் காண்பவர்தான் முதன்மைக்குரியவர் என அந்த வழியில் ஊக்குவித்து, அவர்களை முயல வைத்துக் கர்வமிழக்கச்செய்து, அவர்தம்மையே உணர வைத்தவன் இறைவன். அவ்வாறாய் பெருங்கருணைக் கடல்தான் தெய்வம். இதனை ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் “மாலயன் காணா”, என்னும் பகுதியின் பொருள் தெளிவாகும், அடிமுடியை மட்டுமன்றி இறையியல்பையே காணாதவர்கள் என்னுங் கருத்து வெளியாகின்றது. முயற்சியிலே தோல்வி, அகந்தையை அடக்கியது. முடிபு நீதியைத் தெளிய வைத்தது. எனவே நீதி சிவ மென்றாதல் பொருத்தமானதே. நீதியுடனாய் செயல்களெல்லாம் சிவசம்பந்தமானவை என்றல் தகும். இதே கருத்தை மாற்றி நோக்கினால், சிவ சம்பந்தமான செயல்கள் எல்லாம் நீதியின்பாற்பட்டியலுபவையாக விருக்கும். எண்குணம் என்று வள்ளுவம் பேசும் இறையியல்பு இந்த இடத்து எமது சிந்தனைக்குரியதாகின்றது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இறைவனைச் “சைவா போற்றி தலைவா போற்றி” என்று மற்றோர் சந்தர்ப்பத்தில் விளித்துப் பேசியுள்ளார். “பங்கயத் தயனுமாலறியா நீதியே” என்று பேசிய அவரே, “சைவா போற்றி” என்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே நீதி, சைவநீதி என்றால் பொருத்தமானதே. மாபெருங் கூட்டம் என்றவிடத்து “மாபெரும்” என்பது போன்றதோர் சேர்க்கை.

“நீதி வழுவா நெறிமுறையில் இட்டார் பெரியோர்” என்பது நல்வழி ஆசிரியர் கருத்து. இரப்போர்க்கு ஈதல் அறம். அது நெறிமுறைப்படி நிகழவேண்டும். அதையே நீதி வழுவா நெறிமுறை

என்றார்.

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை மீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்நகர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பெய்யேற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மடி கடிவிடுதல் நும்மரண் சேமின்”

(புறநானூறு-9)

என்று, போர் ஆரம் பமாகுவதற்கு முன்பாகவே பகைவர் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு அறிவுறுத்து முறைமை ஒன்று பண்டைக் காலத்திருந்திருக்கிறது. மன்னன் நீதி எப்படி இருந்ததென்பதற்கு இ. தொரு சான்று. நடைபெறவுள்ள போரினால் மக்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகக் கூடாது என்று, போர்பற்றிய திட்டமிடலிலேயே மன்னன் சிந்திக்கின்றான். அதுதான் அரச நீதி. தன்மகன் ஊர்ந்து சென்ற தேர்க் காலில் அகப்பட்டுப் பசுக்கன்று உயிரிழக்கின்றது. செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட மன்னன் அமைச்சர்களுடன் கலந்துரையாடுகின்றான், உள்ளதை உள்ளவாறே உணர்ந்த மன்னன் தன்மகன் இறப்புத்தான் சரியான தீர்வு என்று கண்டு, தண்டனையைத் தானே நிறைவுசெய்தும் விடுகின்றான். எந்தவித களங்கமுமற்ற புனிதமான அரச நீதியை இந்நிகழ்விற்கு பார்க்க முடிகின்றது. நீதி தெய்வ வடிவிலானதுதானே! அங்கு இறைவனே காட்சி கொடுக்கின்றான்.

சைவ நீதி எது என்பதை விளக்கும் வகையில், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மகாபாரதக் கதைப்பகுதி ஒன்றை ஒரு கட்டுரையிலே காட்டியுள்ளார்கள். நச்சப் பொய்கை நீரைப் பருகிச் சகோதரர் நால்வரும் இறந்து விடுகின்றனர். தேடிச் சென்ற தருமபுத்திரர் பொய்கைக் கரையிலே அவர்கள் இறந்திருப்பதைக் காணுகின்றார். ஒரு கணம் சிந்திக்கின்றார் தருமர். அந்தவேளை ஒரு தேவதை அவர்முன் தோன்றியது. அது ஒரு

மந்திரத்தை அவருக்குச் சொல்லி, விருப்பத்திற்குரிய ஒரு சகோதரர் காதில் அதனை உபசேதித்தால் குறிப்பிட்ட அவர் உயிர்பெற்றெழுவார் என்றுந்தெளிவுபடுத்தி மறைந்தது. தருமரின் அன்பிற்குரியவன் அருச்சுனன். அந்த மந்திரத்தைக் கொண்டு அவனை உயிர்பெற்றெழச் செய்யமுடியும். ஆனால் நீதியின் வடிவமான தருமனின் மனம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குந்திதேவி பெற்ற பிள்ளைகளில் ஒருவன் - யான் உயிருடன் இருக்கின்றேன். அதேவேளை மாத்திரி தேவியின் பிள்ளைகளாகிய நகுல சகாதேவர் இருவரும் இறந்துகிடக்கின்றார்களே, அவர்களுள் ஒருவரை உயிர்பெறச் செய்வதுதான் செய்யவேண்டியது எனத் துணிந்து அவர்களுள் ஒருவர் காதில் மந்திரத்தை ஒதுகின்றார். அவர் மந்திரத்தை ஓதியவர்தவிர்ந்த மூவரும் உடனடியாக உயிர் பெற்றெழுந்து நின்றனர். மந்திர ஒதுதலைப் பெற்றவர் அவர்கள் பின்னே உயிர் பெற்றார். இந்த நிகழ்வைக் கண்ட தருமபுத்திரர் மீண்டும் சிந்திக்கலானார். அந்த வேளையும் அதே தேவதை தோன்றி, ஐயா, உங்கள் நீதியான நடைமுறை என் மந்திரத்திலும் வலிமை வாய்ந்ததாகிவிட்டது. அதனாலேதான்

மந்திரம் ஓதப்பட்டவர் எழுவதற்கு முன்பாகவே மற்றை மூவரும் எழுந்துவிட்டனர். மந்திரத்தை விட நீதி வலிமை கூடியது என்பதை இச்செயல்மூலம் உணர்ந்துகொண்டோம் என்று சொல்லித் தேவதை மறைந்தது. இதுதான் “மேன்மைகொள் சைவநீதி” என்று பண்டிதமணி அவர்கள் காட்டுவர்.

“நீதியால் ஹ மட்டின் நீதிலும் தூய எல்லேன்
ஒயிற் உரை மட்டின் உன்னைபுள் வைக்க மட்டின்
சோதியே கூடே உன்றன் தூமலப் பாதங் காண்பான்
ஆதியே அலந்து போனேன் அதிகை ரீட னாடி”

என்பது நாவுக்கரசர் தமிழ் வேதம். இப்படித்தான் வாழவேண்டுமென்பதொரு நெறிமுறை உண்டு. அந்த நெறிமுறையின் வழுவாது வாழ்வதுதான் முறைமை, அந்த வாழ்வு வேறு சமயவாழ்வு வேறொன்றில்லை. அதுவேவாழ்வு; அதுவே சமயவாழ்வு. அதுவே நீதியான வாழ்வு. நீதியாக வாழாமட்டேன் என்னும் போது அப்பர் சுவாமிகளின் ஆதங்கம் உணர்விற்குரியதாகின்றது. அங்கு சைவநீதி தொக்கு நிற்பதை உணர்விற் காண்கின்றோம்.

உமாபதிச் சிவம்

உலகில் தோற்றம் தருவனவெல்லாம் உண்மையான சொருபத்தை புலப்படுத்துவனவல்ல. பொய்த்தோற்றத்திலிருந்து மெய்க் காட்சியை தேர்ந்தறிவதற்கு உதவுவனவே மெய்கண்ட சாத்திரங்கள். இவை அருள்வழிநின்று மெய்கண்ட அருளாளரால் ஆக்கப்பட்டவை. சைவசித்தாந்த உண்மைகளைத் தெரிவிக்கும் இம்மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களைப் படைத்த சந்தான குரவர் வரிசையில் உமாபதி சிவம் என்பவர் நான்காவது ஆசாரியர், தில்லைவாழ் அந்தணர் மாரைச் சேர்ந்த இவர் சிதம்பரத்தையடுத்த கொற்றவன் குடியென்னும் ஊரினர். இவர் மறைஞான சம்பந்தரின் சீடர் மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கினுள் இவர் இயற்றிய எட்டு நூல்கள் சித்தாந்த அட்டகம் என அழைக்கப்படுவன. இவற்றுட் சிவப்பிரகாசம் மிக விரிவானது. திருவுருப் பபுள்

வ. சீவராஜசிங்கம்

வெகுசுருக்கமானது. சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் நூல் பெயருக்கேற்ப ஏனைய மதக்கோட்பாடுகளை நியாய வாயிலாகமறுத்து சைவசித்தாந்த உயர்வை உணர்த்துவது, சிதம்பரத்தில் திருவிழா ஒன்றின்போது ஏறாது நிற்ற கொடியை ஏறும்படி பாடியது கொடிக்கவி, உண்மை விளக்கம், நெஞ்சுவிடுதூது, போற்றிப்பல்தொடை, வினாவெண்பா என்பனவும் சித்தாந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் நூல்களே, இவர் இயற்றிய பிறநூல்கள் கோயிற்புராணம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார் புராணம் முதலாயின, இவர் சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்வாழ்ந்தவர் என்பது சங்கற்ப நிராகரணத்தால் அறியக்கிடக்கிறது.

இனி இவர் செய்தருளிய சிவப்பிரகாசம் பற்றிச் சிறிது சிந்தனை செலுத்துவோம். சிவப்பிரகாசம் என்பது உமாபதி சிவாசாரியார்

செய்த நூல்களுள் விரிவானது. இது மெய்கண்ட தேவர் செய்த சிவஞான போதத்துக்குச் சார்புநூலாய் விளங்குவது. இந்நூலின் பாயிரப்பகுதி திருக்கலாய பரம்பரையாசிரியர்கள் பற்றியும் சைவநூல்களின் இயல்பு பற்றியும் தீட்சை வகைகள் பற்றியும் கூறுவது. சிவப்பிரகாசம் 100 விருத்தங்கள் கொண்டதாகி, பொது சிறப்பு என்னும் இருபகுதிகளையுடையதாய் விளங்குகின்றது. பொது இயலில் விளங்கும் 50 செய்யுள்கள் சிவஞான போதத்தின் முதல் இரண்டு சூத்திரங்களின் பொருளை விளக்கும் வகையில் பதி இலக்கணம் பசு இலக்கணம் பாச இலக்கணம் என்பவற்றை விரிவாகக் கூறுகின்றன. சிறப்பு இயலில் உள்ள செய்யுள்கள் சிவஞான போதத்தின் மூன்றாம் சூத்திரம் முதல் 12ஆம் சூத்திரம் வரை உள்ள கருத்துக்களை விளக்கும் தன்மையில் உயிரின் ஐந்தவத்தை இலக்கணம், கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும் மூன்று அவத்தைகளின் இயல்பு, முதல்வன் உயிருக்கு உணர்த்தும் முறைமை உயிர்கள் வினைப்பயனை நுகரும் முறைமை, இறைவன் குருவாய் எழுந்தருளும் பரிசு, ஞானம் பெறுவதற்குரிய ஆன்மநிலை, ஞானத்தின்பயனான ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாபம், ஐந்தெழுத்தருள் நிலை, அணைந்தோர் தன்மை ஆகிய நுண்பொருள்களை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் பதிமுதற்பொருள் பற்றிய விளக்கங்கள் உலகாயுதன் முதலாம் புறச்சமய வாதிகள் எழுப்பும் வினாக்களுக்கு விடையிறுக்கும் பாங்கில் அமைந்து விளங்குகின்றன. புறமதத்தார் எழுப்பும் ஐயங்களுக்குத் தம்மதக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் சித்தாந்தவாதி, பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் என்னும் அளவைப் பிரமாணங்கள் வாயிலாக கருத்துக்களைத் துலக்கும் பாங்கில் நூல் அமைந்துள்ளது உதாரணமாக, ஆசிரியர் பதிலிலக்கணம் கூறக் தொடங்கி, பதியானது நிஷ்கள சொரூபியாய் நிற்குமென்று கூற, புறச்சமயி, நிஷ்கள சுபாவமாயிருக்கின்ற இறைவன் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியை நடத்துவது எவ்வாறு என்று கேட்க, அதற்குப்பதிலிறுக்கு முகமாக ஆசிரியர் பின்வருமாறு விளக்குவார். சிவன் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிப் பொருட்டுத் தனது சக்தியே வடிவாகத்

திருமேனி கொள்ள அதனிடத்து மேவிச் சுத்தமாயையினைப் பொருந்தி அதிலுண்டான நாதவிந்து முதலான தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்து பல்கலை ஞானமாகிய வேதாகம புராணங்களையும் அருளிச் செய்து தனுகரண புவனபோகங்களை நடத்தி மீளவும் ஒடுக்குவர். இவ்வாறு பிரபஞ்சகாரியங்களை நடத்துகின்ற திருமேனி சகளம் எனப்படும். ஒடுக்குகின்ற திருமேனி நிஷ்களம் எனப்படும். சக்தியானது இச்சை, ஞானம், கிரியை என மூவகையாகத் தோன்றும். இவ்வாறு பதி இலக்கணத்தைப் பின்வரும் பாடலால் எடுத்துரைப்பார்

நீடுரா சக்தி நிகழ் இச்சா ஞானம்
நிறைகிரியை தர அதனை நில்லன் மேவி
நாடரிய கருணைநீரு உருவமாகி
நவீன்றுபல கலை நாதவிந்துவாதி
கூடுமொளி வளர் குடிவை மாயைமேவித்
கொடுவினைகொள் தனுகரண புவனபோகம்
பீடுபெற நிறுவிஅவை ஒடுக்குமேனி
பிறங்கிய நிட்கள சகளப் பெற்றாயமே

இப்பாடலில் குடிவை என ஆசிரியர் குறித்தது சுத்தமாயையினை.

மாயை ஒரு சடசக்தி. அதுவே பிரபஞ்ச மூலம். அணுவினாலாகியது உலகு, என்கிறது விஞ்ஞானம். இம்மாயை ஆகிய சடசக்தியை விமலனுக்கோர் சக்தி என்கின்றது சிவஞான சித்தியார். உயிர் வினைகளை அனுபவித்துத் தொலைப்பதற்கு அனுசரணையாகத் தனுகரணபுவனபோகம் என்று வடமொழியாற் சுட்டப்படும் உடல், அதுகாரியப்படுவதற்கு உறுதுணையான மனமுதலான கரணங்கள், உயிர் உடல்கொண்டு நடமாடுதற்கு இடமான உலகம் அதில் உயிர்துய்த்தற்கு ஏதுவாகிய அனுபவப் பொருள்கள் என்று இவை மாயையாம் மூலம் கொண்டே படைக்கப்படுவன. இவ்வகையில், மாயை உயிருக்குப் பெரிய உபகாரஞ்செய்கிறது. இதே மாயையினை அசுத்தமாயை என்று குறிப்பிடுவர். உயிர் ஆணவ அழுக்கில் அழுந்திக்கிடந்ததால் உயிருக்கு உபகரிக்கும் மாயைப்பகுதி அசுத்தமடைகிறது. இதனால் அசுத்தமாயை என்று பேசப்படுகிறது. உச்சிப்பொழுதுச் சூரிய ஒளியை நாம் நேரே பார்த்தல் இயலாது. இமைகளை மூடித்திறந்து மூடிப்பார்ப்போம். கண் இமை சூரிய ஒளியைத்

தணிக்கை செய்கிறது. இவ்வாறே இறைவனது பேரொளி உயிரிடத்து நேரிற்பாயுமெனில் உயிரதனையேற்கும் ஆற்றல் உடையதாயிராது உயிரின் ஆற்றல் அறிந்து இறையொளியின் பேரளவைத்தணிக்கை செய்து வழங்கும் விமலன் சக்தியும் மாயையே. இது சுத்தமாயை எனப்படும். ஏகபிரபஞ்சமுலமாகிய மாயை தொழிற் பாட்டுவகையில் சுத்தமாயை என்றும் அசுத்தமாயை என்றும் பேசப்படுகிறது. இவ்வாறு மாயை வழிபட்ட பிரபஞ்சத்தோற்ற இயக்க

ஒழுக்கச் செயற்பாட்டுச் சக்தியினையே, நாதவிந்து வாதிக் கூடு மொழிவளர் குழலை மாயைமேவிக் கொடுவினைகொள் தனுகரண புவனபோகம் பீடு பெற்றிறுவி அவை ஒடுக்கி மேனி பிறங்கிய நிட்கள சகன பெற்றியாமே என்ற அடிகளால் விளக்கினார்.

இவ்வாறு சிவப்பிரகாச நூற்செய்யுள்களிற் பரந்துவிரிந்து செறிந்து கிடக்கும் நுண்பொருள்கள் துருவிநோக்கி உணர்தற்பாலன.

அக்கினி நாள்

சிவஸ்ரீ பால இரவிசங்கரக் குருக்கள்

காண்டாவனம் யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்ததொரு காடு.கொடிய விலங்குகள் எல்லாம் அங்கு வாழ்ந்தன. அக்கினி பகவான் ஒரு போது அக்காட்டை அழிக்க முற்பட்டார். அந்தநேரம் மழையைப் பொழிவித்து, இந்திரன் அக்கினியை அணைத்துவிட்டான் அதனால் அக்கினி பகவானின் எண்ணம் நிறைவாகவில்லை.

யமுனை நதிக்கரையில் அருச்சுனனும் கண்ணனும் இருந்த ஒரு வேளை தன் பசிக்கு உணவு தருமாறு அவர்கள் முன் தோன்றிய ஒரு பிராமணன் கேட்டான்.உணவளிக்கச் சம்மதித்த அருச்சுனன் எந்தவகை உணவு வேண்டுமென்ப பிராமணனை வினவினான்.தான் அக்கினி என்றும், காண்டா வனத்தை எரித்துத் தனக்கு உணவு தரவேண்டு மென்றும் அப்பிராமணன் கேட்டான்.வலிமையான அம்பு, வில்லு தேர் என்பன தனக்குத் தந்தால், அவ்வனத்தை எரித்து அக்கினிக்கு உணவாக்க முடியுமென்று அருச்சுனன் கூறினான். அந்தணன் வருணனிடஞ் சென்று காண்டபம் தேர் முதலியவற்றைப் பெற்றுக் கொடுத்தான். அருச்சுனனுங் கண்ணனுங் காண்டாவனத்தைத் தீக்கீரை ஆக்கினர். வனத்திலிருந்து எந்த உயிரினமும் வெளியேறாது

தடுத்து நிறுத்தி எரித்தனர்.மழை பொழிந்து வனமெரி வதைத் தடைசெய்தான் இந்திரன். சரக்கூடு கட்டி மழை பொழிவதைத் தடை செய்தான் அருச்சுனன். 21 தினங் களில் அவ்வனம் முழுவதையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கி அக்கினிக்கு இரையூட்டினர். மகிழ்ச்சியடைந்த அக்கினி பகவான் காண்டபம், கொடியோடு கூடிய தேர், அக்ஷயம் என்னும் அம்பு என்பவற்றைக் கொடுத்து,என்றும் வெற்றி உனக்காகுக என்று வாழ்த்தினான்.

அக்கினிநாள் சித்திரையில் ஆரம்பித்து வைகாசியில் நிறைவுறும், சூரியன், பரணி மூன்றாம் பாதத்திற் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி ரோகிணி முதலாம் பாதத்திற் சஞ்சரிக்கும் காலம் வரை 21 தினங்கள் அக்கினி நாளாகக் கொள்ளப்படும். இந்த நாள்களில் வெப்பம் மிகுதியாக இருக்கும் வெப்பத்துடன் தொடர்புடைய தொற்றுநோய்களும் பரவக்கூடிய வாய்ப்புண்டு.சித்திரை 21க்கும் வைகாசி 11க்கும் இடைப்பட்டகாலமாக இது அமையலாம். கிருகாரம்பம்,கிருகப்பிரவேசம், வீடுவேய்தல்,வேலி அடைத்தல், பந்தலிடுதல், பந்தற்கால் நாட்டல் முதலான அக்கினி பயமுள்ள முயற்சிகள் இக்காலத்திற் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

உயர்தனிச் செம்மொழிகளிற் தமிழும் ஒன்று. இத்தமிழும், சைவமும் இணைப்பிரியாதவை. ஒன்று உயிர் என்றால் மற்றது உடல். ஒன்று இறையென்றால் மற்றது மறை. எனவே சைவம் சார்ந்த பண்பாட்டியலையும். அருள்சேர்ந்த தெய்வீகத்தையும், அம்மொழியிலேதான் காணலாம்.

சைவசமயிகளின் முப்பொருளுண்மை பேசும் சித்தாந்தங்கள், வாழ்வியல் பேசும் திருமுறைகள், பக்தி மணக்கும் புராண இதிகாசங்கள், ஒழுக்கமும் விழுப்புமும், விழுமியமும் நிறைந்த பக்திப்புஷ்பங்கள், சைவ உணர்வை வளர்க்கும் பிரபந்தங்கள், தத்துவஞான ஏடுகள் தமிழிலே நிறைய உண்டு. வேதாந்தமும், சித்தாந்தமும் தமிழிற்கே உரிய பாணியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே சைவப் பெருங் குடிமக்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிப் பிறப்பறுப்பதே பிறவியின் நோக்கமாகும். சித்தாந்தம் காட்டும் உயிர், உலகம், இறைவன் பற்றிய விளக்கங்களின் தாற்பரியமாய் விளங்குவதும் தமிழ் மொழியே.

வேறெம் மொழியியலாளரும் காணாத புதுமை, செவ்வி, செழுமை, விழுமியம் இம்மொழிக்குண்டு. அதுவே அதன் நெடுங்கணக்கு அமைப்பு. 247 எழுத்துகளாலியங்கும் இம் மொழியின் மூலம் 30 எழுத்துக்களே. அவைதான் உயிர் 12 மெய் 18, அவற்றின் புணர்ப்பால் வந்தவை உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் $18 \times 12 = 216$, அடுத்து வருவது ஆய்த எழுத்து. உயிர் மெய்களை உயிர்மெய்க்குறில், உயிர்மெய்நெடில் என்று அழைத்தனர். எனவே மொழியமைப்பிலேயே சமய நுண்பொருளை விளக்கி, எழுத்துக்களுக்கும் பெயர் வைத்த மொழி தமிழ் ஒன்றே எனலாம். உ+ ம்: உயிர், உடம்பு(மெய்) சைவநெறியில் உயிர், உடம்பு, உலகம், இறைவன் பற்றிய உண்மைகள் பற்றிய கருதுகோள்கள், மொழிவகுப்பிலும் கரந்து பரந்து நிற்பதைக் கூர்த்த ஞானிகள் கண்டு அனுபவிப்பார். எனவேதான் என்றமொழியா உண்மைகளை உணர்த்தும்

தமிழ்மொழி சைவ மொழியாயிற்று. இறைவனையே சைவா போற்றி என்றார் மணிமொழியார். பைந்தமிழ்ப் பாடலின் பின்சென்ற திருமாலை பைந்தமிழ்ப்பின் சென்ற பச்சைப்பசுங் கொண்டலே எனப்பாடினார் குருபரர். இறைவனே கவிஞனாய், தமிழ்க்கவியாய் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளான். இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே தமிழ்தரும் வாழ்வியலும் கூர்ப்பு நிறைந்தது. கொள்கை நிர்த்தது.

அகரம் முதல் எழுத்து, ஆய்தம் (முன்றுபுள்ளி) இறுதி எழுத்து. இறைத்தத்துவம் விளக்கவந்த குறள் அகரமுதல் எழுத்தெலாம்..... என்றது. அகர உயிர் போல் அறிவாகி எங்கும் என்றது திருவருட்பயன். அகரமும்மாகி.... என்று பாடினார் அருணகிரியார். அகரம்+ உகரம்+ மகரம் = ஓங்காரம், பிரணவம். ஒருகுழந்தை பிறந்ததும் வந்த ஓசை (வாயை அங்காந்து) அ என்பதுதான் (பின்பேச்சாய்வரும் போது அம்மா, அப்பா, ஆண்டவா எனவிரிந்தது.) பிள்ளை அழுதால் உயிரோடு இருக்கிறது என்று அர்த்தம். பசுவின் குரலிலும் அம்மா ஒலிக்கிறது. எனவே அம்மையே அப்பா வென்று தொடக்கிப் பாடுகிறார் வாதவூரர். சம்பந்தருக்கு முதற்றொரிந்த காட்சி உமாவின் காட்சிதான். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனின் ஆரம்பமும் அகரத்திலே தொடங்குகிறது எனின் எங்கே முடிகிறது? ஆய்தத்தில் முற்றாகிறது. எவ் வண்ணம்? ஆய்தம் மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்டது. அ என்று வாழ்வை ஆரம்பித்த குழந்தை வயோதிபம் கண்டு-முதிர்ந்து கோலின் துணை கொண்டு நடக்கிறது. இருகால்களின் அடையாளமும், ஊன்றிய கோலின் அடையாளமும் நடந்த பின் பார்த்தால் ∴ போலவே காட்சி தருகிறது. எனவே வாழ்வின் துவக்கமும் முடிபும். உயிர்ப்பும் கூடத்தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அப்படியே அமைந்துள்ளமை வெளிப்படையாம். “முற்ற மூத்துக் கோல் துணையா முன்னடி நோக்கி வளைந்து- முக்காலுக்கேகா முன்” என்ற தொடர்கள் எழுந்த

இடம் இதுவே. ஈ என்ற உயிரெழுத்து ஒன்றுதான் இருபுள்ளிகளைக் கொண்டது ஈசன் என்னும் போது பால் சுரக்கும் இருமுலைக்காம்புகளை உடைய அன்னையும் உடன் இருக்கிறாளென்ற உணர்வை ஊட்டுகிறது இவ்வெழுத்து. வாழ்வின் மூச்சான இறை சுவாசத்தையும் வாழ்க்கையின் கருவான இறைத்தவத்தையும் விளக்கும் நெடுங்கணக்கின். அமைப்பும், மொழிப் பிரயோகமும் சைவத்தோடு ஒன்றித்தே நிற்கிறது. இலக்கணத்தில் வரும் உடம்பு மெய், புணர்ச்சிச்சூத்திரம் காட்டும் உடன் மேல் உயிர்வந்தொன்றுவதியல்பேயென்ற இலக்கண மரபு எங்கேயோ எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. அத்துவிதத்தின் தாடலைப்படுத்தல், என்ற பிரயோகம் எம்வாழ்வின் இறுதி இலக்காகும். தாள் தலை:தாடலை-இதையறிய இலக்கணம் வேண்டும்.

இறைவனையடையவும் தத்துவம் படித்துத் தலைவனை உணர வேண்டும். இங்கும்தமிழே நம்மை ஆற்றுப் படுத்துகிறது.

தேவார, திருவாசக, பிரபந்தங்களை அருளிப்போந்த செல்வர்களின் வாக்கில் வந்த திருநெறியதமிழை-ஞானத்தமிழ் என்றே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழோடிசைபாடல்

மறந்தறியேன் என்பது அப்பர்வாக்கு. உடம்பு அழியுந்தன்மையது. உயிர் அழியாதது. உடம்போடு உயிர் சேரும் போது உயிருக்குப் பெறுமானம் கூடுகிறது. எனவே உடம்போடிருக்கும் போதே உயிர் பெற உடம்பைப் போற்று என்றார் திருமூலர். உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே என்றுபாடிய அவரே “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத்தமிழ்ச் செய்யுமானே” என்றார். தமிழ்ச் செய்தல். அன்பு செய்தல் என்று அர்த்தம். இதுவே அன்பு சிவம் என்ற உண்மை. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அன்புக்கு அளவில்லை. ஆண்டவனுக்கும் எல்லையில்லை.

மனிதம், மனிதநேயம், மனிதநாகரிகம், மானுடம் என்பன பற்றிப் பேசும் இன்றைய சமூகச்சூழ்நிலைகளை உன்னிப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவரினதும் உணர்வலைகளின், வீச்சுக்கு மூச்சாய்த்திகழும் நமது மொழியும்- மதமும் தரும் உபதேசங்களைப் பகுத்தும், வகுத்தும், தொகுத்தும் காணும் ஓர்புதிய கண்ணோட்டம் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர்க்கு மட்டுமன்றி முதியவர்க்கும்.இச்சிந்தனைகள் விழிப்புணர்வை நல்குமாயின். அதுவே போதும்.

சைவ சித்தாந்தம் திராவிட அறிவியல் நுட்பத்தில் உயர்தரப்படைப்பாக உள்ளது. இது மிக மிக விரிவானதும் நிரம்பிய செல்வாக்குமுள்ளது, முடிநிலையுண்மையோடு மிக அந்தரங்கமாக அணுகி நிற்கும் அகமுகத் தொடர்ச்சிவாங்ந்ததுமாகும். இந்திய தத்துவ ஞானங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும்இதுவொன்றே இத்தன்மையுள்ளதாயிருக்கின்றது. சிறப்பாக இது தென்னிந்தியத் தமிழ் தத்துவ ஞான நூல் என்று போற்றத் தகுமென்கிறார் வண. ஜி. யு. போப் என்னும் அறிஞர்.

-சித்தாந்த செம்புதையல்கள்.

கேட்போரால் விரும்பிக் கேட்கப்படக்கூடியனவும், உள்ளத்தை ஈர்க்க வல்லனவுமாய் சொற்றொடர் களானியன்ற பாடல்களைக் கொண்டதொரு நூல் திருவாசகம். திருவாசகம்-மணிவாசகம். மணிவாசகனாராற் செய்யப்பட்ட வாசகம். குருந்தமர நீழலின் கீழ் உபதேசம் பெற்ற பின்னர் செய்யப்பெற்ற வாசகம். உபதேசப் பயன் தான் திருவாசகமெனினும் அமையும். மாணிக்கவாசகரிட மாகி நின்று இறைவன் சொல்ல இறைவனே எழுதினா னென்று, திருவாசகத்தை உணர்வுப்பூர்வமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பரொருவர் சொல்லுவார்.

“திரு. என்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை நோக்கம் என்றது அழகு”¹ என்று திருக்கோவையாருக்கு உரைக்கண்ட பேராசிரியர் அந்நூலுரையுட் கூறுவர். இது திருக்கோவையாருக்கு எழுதப்பட்ட உரையெனினும் திருவாசகத்தில் அடைமொழியாகி நிற்கும் திருவிற்கும் பொருந்தும். வாசகம்-சொல், சொற்றொடர் என்றமையும். எனவே திருவாசகமென்பது பிறிதொன்றற்கில்லாத அழகினையுடைய சொற்றொடர் என்னும் உணர்வினைத் தருவதாக எண்ண முடிகின்றது. அது ஆகுபெயராய் நூலை உணர்த்துகிறது. “திருவாசகம் திருவாய்மொழி என அடையடுத்த வாசகம் மொழி யென்னு முதற் கருவியின் பெயர் அவற்றின் காரியமாகிய யாப்பிற் காயின”² என்று மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் தாம் திருத்தியெழுதிய நன்னூல் விருத்தியுரையுட் கூறுவர். மொழி, சொற்றொடர் என்னும் பொருளைத்தரும் வாசகம் என்னும் பகுதி நூலுக்கே பெயராகும் போது அதன் உயர்வு உணரத்தகும். திரு. தெய்வீகம் என்னும் பொருளையுந் தருவது. எனவே பிறிதொன்றற்கில்லாத அழகினையுடையவையும், தெய்வீக உணர்வை ஊட்டவல்லவையுமான வாசகங்களானியன்ற நூல் என்னும் பொருளமைதியையும் உணரவைக்கின்றது. திரு செல்வம் என்னும் பொருளைத் தருமெனக் கொண்டு அது

பொருட்செல்வமும் அருட்செல்வமும் ஆமாறு காட்டுவர் புலவர் குழந்தையம்மாள் அவர்கள்.³ திருவென்பது அழகு என்றும், அ.து நன்னூலார் காட்டும் பத்து வகை அழகையும் பொருந்தி மக்கள் மனதை ஈர்க்க வல்லதாக அமையுமென்றும், இக்கருத்துத் திருவாசகத்திற்குப் பொருத்தமாக அமைகிறதென்றும் புலவர் குழந்தையம்மாள் அவர்கள் மேலுங் கூறுவர்.⁴ “திரு வென்பது ஈண்டுப் பிறவியல்லலை அறுத்து எய்தப் பெறுவதாய வீடு. வாசமாகவது மணிவாசகம். மணியென்றது குருமணியை. திருவாசகம் என்பது குருமணியால் அறிவிக்கப்பட்ட திருவைந்தெழுத்தை என்க,”⁵ என்பர் பண்டிதமணி க.சு.நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள். இனி, திருவாசகம் திருவாய்மொழி என்பன உண்மையான் நோக்குவார்க்கு அன்மொழித்தொகையாவனவன்றி ஆகுபெயராகா மையு முணர்க”⁶ எனச் சிவஞானமுனிவர் அவர்களே பின்னோரிடத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளமை சிந்தனைக் குரியது. ஆகாமையும் என இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையாற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையால் ஆகு பெயர்ப்பொருள் மறுக்கப்படாமை பெறமுடிகின்றது.

இவ்வண்ணம் எமது சிந்தனையில் இனித்து நிற்கும் திருவாசகம் என்னும் பெயர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் குறியீடு செய்யப்பட்டதற்கான சான்றெதுவுங் காணப்படுமாறில்லை. பெரியபுராணம் என்று எல்லோராலும் போற்றப்படும் உயர் சைவக்களஞ்சியமாகிய புனித நூலுக்கு அதனைச் செய்த சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றே பெயரிட்டனர். இங்கிதன் நாமங் கூறின்..... “திருத்தொண்டர் புராண மென்பாம்” என்று பெரியபுராணத்துள்ள தொரு திருபாடல் இச்செய்தியை உறுதி செய்கின்றது. இ.திப்படியாகச், சான்றோர், பெரியர் புராணம் என்ற காரணத்தினால் பெரிய புராணம் என்று வழங்கலாயினர். அது பெருவழக்காகி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமையால், நூலைப் பதிவு செய்தோர், பெரிய புராணமெனத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்று அப்பெயரை அநுவதித்து அச்சிடுவாராயினர். இத்தகைய நிலையொன்று திருவாசகத்திற்கு ஏற்படவில்லை. தாம் பாடியவை பற்றி மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் இரண்டு இடங்களிற்

குறிப்பிடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒன்று போற்றித் திரு அகவல் என்னும் பதிகத்துள், “பிழைப்பு வாய்ப்பென்றறியா நாயேன் குழைத்த சொன்மாலைக் கொண்டருள் போற்றி” என்னுமிடத்து “குழைத்த சொன்மாலை” என்று சுவாமிகள் சொல்வதைப் பார்க்கின்றோம். நூல் முழுமையும் அகப்படுத்துவதாக அத்தொடர் அமைந்துள்ளமையும் உணரமுடிகிறது. இரண்டு, திருவம்மாளை என்னும் பதிகத்தில் “பண் சுமந்த பாடல்” என்று குறிப்பிடப்படும் பகுதியாகும். “பண் சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும் பெண்குமந்த பாகத்தன்” என்னும் பகுதியால் புண் சுமந்த மேனிக்காக பண் சுமந்தப் பாடலைப் பரிசாகப் பெற்ற பெண்குமந்த பாகத்தன் எனப் பண்டிதமணி க. சு. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் காட்டுவார்.

சிவபுராணம் என்னும் பதிகத்தில் “சிவபுராணத் தன்னை முந்தை வினை முய்யும் ஓய உரைப்பன் ஓயான்” என்னுமிடத்துச் சிவப்புராணமென்பது, அப்பகுதியை மட்டும் குறிப்பிடுவதாக அமைகின்றது போலும். “..... இதனைச் சொல்லுவார் இது பயன் பெறுவர் எனவும் கிளந்தோதாது விட்டமையின் சிவ புராணமென்பதே இத்திருவாசகத்திற்கு அடிகள் இட்ட பெயராகும்” என்பர் பண்டிதமணி க. சு. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள். சிந்தித்துத் தெளிவுபெற வேண்டியது.

இ.திங்ஙனமாக, திருவாசகம் என்னும் பெயர் அமைந்த வாற்றினைச் சிந்திப்போம். சிவபுராணம் என்னும் பதிகத்தின் முன்னே சிறப்புப்பாயிரம் என்ற பெயரால் அமைந்ததொரு வெண்பாப் பாடல் உண்டு. “தொல்லையிரும் பிறவி”, என்று தொடங்கும் அப்பாடல், “திருவாசக மென்னுந்தேன்”, என்று நிறைவு பெறுகின்றது. இப்பாடலில் திருவாசகம் என்று பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்பாடலைச் செய்தவர் யாரென்றோ, எப்பொழுது செய்யப்பட்டதென்றோ தெரியவில்லை. “இத்தொல்லையிரும்பிறவி என்னும் வெண்பாவை இறைவனே கூறினானென ஊகித்தற்கும் இடமுண்டு. மேலும் ஆராய்க” என்று பண்டிதமணி க. சு. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் கூறுவர்.

திருவாசகப் பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவற்றின் கருதுகோளாகத், தலைப்பில் ஒவ்வொரு வார்த்தை எழுதப்பட்டுள்ளது. மிகப் பழைய பல ஏடுகளைப் பரிசீலித்தவர்கள் அவ்வேடுகளில் இத்தலைப்புக் காணப்படுவதாக எழுதியுள்ளனர். சில ஏடுகளில் அத்தலைப்புகளுக்கு விளக்கமும் உள்ளதாக எழுதியுள்ளனர்.¹⁰ இத்தலைப்புகளைத் திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது தவிர, அகத்தியர் ஒரு திருவுள்ளக்கிடை எழுதியதாகவந் தகவலுண்டு. இது 109 அடிகளானியன்ற ஆசிரியப்பாவாயமைந்தது.

அப்பாவின் இறுதியில் “ஞான அகத்தியன் தொகுத்தனன்” என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. அதன் பெயர் திருவாசகத்தனுபூதி என்றும் பாடலிடைக் குறிப்புண்டு. இந்தப் பாடலைச் செய்தவர் பொதிய மலையின் குறுமுனி ஆகமுடியாது. அதே பெயரையுடையவராகிப் பிற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவராகலாம். இவர் செய்த பாடலிலும் திருவாசகம் என்னும் உபயோகத் தினைப் பார்க்கின்றோம்.

திருவாசகச் சிறப்பு என்ற தலைப்புடன் 24 விருத்தப் பாக்களும் பல ஏடுகளில் உண்டு. இப்பகுதி திருப்பெருந்துறைப் புராணத்திருந்து பெறப்பட்ட தென்னுங் குறிப்புமுண்டு. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய திருப்பெருந்துறைப் புராணத்திற்கு முன்பிருந்த திருப்பெருந்துறைப் புராணத்திலிருந்துதான் இப்பகுதி பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும். திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை உரையுடன் கூடிய பதிப்பில் இந்த 24 பாடல்களும் திருவாசக உண்மை என்று பதிவு பெற்றுள்ளன. இந்தப் பாடல்களிலெல்லாம் திரு வாசகம் என்ற பெயர்ப் பயன்பாட்டினைப் பார்க்கின்றோம். இவையெல்லாம் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை என்பதை மட்டும் எம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி பற்றிய பாடல்களின் இயல்பினும் அக்கோலத்தை உணர்கின்றோம்.

அடக்குறிப்பு:

- 1 திருக்கோவையார் - பேராசிரியர் உரை
- 2 நன்னூல் மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயப் புலவரால் செய்யப்பட்டுச் சிவஞானசுவாமிகளாற் திருத்தப்பட்ட விருத்தி உரையும் ஆறுமுகநாவலர் அச்சகம்-1966. பக்கம் 260
- 3 மாணிக்கவாசகர் விழா மலர்-மணிவாசகர்சபை காரைநகர் யாழ்ப்பாணம் 1960. பக்கம் 21.
- 4 மூன்றாம் இலக்கத்துள்ள நூல். பக்கம் 21.
- 5 திருவாசகம் - ஆராய்ச்சிப்பேருரை - பண்டிதமணி க. சு. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் - பத்மபதிப்பகம். தெல்லிப்பறை 1954. பக்கம் 3.
- 6 இரண்டாம் இலக்கத்துள்ள நூல் - பக்கம் 262.
- 7 பெரியபுராணமென வழங்கும் திருத்தொண்டர்புராணம் திருப்பனந்தாள். காசிமடத்துப் பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்பு வெளியீடு. 35-1.1.1995. பக்கம் 10.
- 8 ஐந்தாம் இலக்கத்துள்ள நூல் - பக்கம் 11
- 9 ஐந்தாம் இலக்கத்துள்ள நூல் - பக்கம் 6
- 10 திருவாசகம் - சில ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் - மு. அருணாசலம் பக்கம் 133.

சைவாநுட்டானத்தின் ஞானப் பெறுமதி

பண்டிதர் மு. கந்தையா

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கென்று தேக்கி வைத்திருக்கும் மூலபண்டாரம் - மூலதனம் - முதுசொம் சிவஞானமொன்றே. சைவ சமயாசாரிய முதல் வராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது மூன்றாம் வயதிலேயே அதனைப் பெற்று ஞானப்பிழம்பாய் விளங்கியவர். ஞானமே பொருளான பொருள்; ஆன்மீகத்துக்கு வேண்டுவனவான இகரப்பேறுகள் எல்லாம் அதன் பிரபாவத்தினாலேயே செவ்விதின் விளையும், எனப்பதிகம் பதிகமாகப் பாடியருளியவர். தமக்குளதான மெய்ஞ்ஞானப் பிரபாவத்தினாலே அசாமானியமான லௌகிகப் பேறுகளைக் கூட விளைவிக்கும் அற்புதங்கள் பலவற்றை நிகழ்த்தியவர். அவர் நெறியிலே கால் கொண்டு அந்நெறியையே அச்சொட்டாக அநுசரித்துவரும் திருவாவடுதுறையாதீனம், தருமையாதீனம் போன்றவற்றில் ஒருகாலைக் கொருகால் அதிகரித்து வந்துகொண்டிருக்கும் அதிசயகரமான விருத்திப் பிரபாவம் இதனை இன்றும் அறிவித்துக் கொண்டிருத்தல் கண்கூடு. அவற்றின் மூல கர்த்தாக்களாக வாய்ந்த ஞான தேசிக மூர்த்திகளின் பெருஞானப் பிரபாவமே அதற்கு மூல முதலாதல் ஒருதலை.

நிலைமை இதுவாகலின் நமது நடைமுறைச் சைவ ஒழுக்கலாறுகள் அனைத்தும் ஞான விளக்கப் பேற்றையே பரமலபசியமாகக் கொண்டமைவன வாயின.

சிவஞானம் மிக மிக உயர்ந்த ஒரு உப்பரிகைமேல்மாடி. அதனை ஒரே தாவலில் தாவி எட்டிவிடமுடியாது. அதைப் படிமுறையால் அடையவேண்டிய அமைதி உண்டு. அப்படிமுறைகள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவை. இவையே சைவ நாற்பாதங்கள் எனப்படுவன. பாதம் படிமுறை எனல் கருத்த தகும்.

முருகக் கடவுள் சிவஞானத்தின் பிரதி. அவரை ஞானப்பழம் எனல் பிரசித்தம். சிவஞானமே பழம்-கனி-கனியின் முன்னோடி நிலை

காய். அதன் முன்னோடி நிலை பூ. பூவின் முன்னோடி நிலை அரும்பு. கனியாக வரவிருந்ததெதுவோ அது தன் பரிணாம ரீதியான முன்னோடி நிலைகளில் அரும்பாக, பூவாக, காயாக இருந்துள்ளதாகும். சைவ நாற்பாதங்களுக்கிடையில் இவ்வாறான ஒரு பரிணாமத் தொடர்பிருப்பதைத் தாயுமான சுவாமிகள் துலக்கியுள்ளார். சரியை சிவஞானத்தின் அரும்பு நிலை. கிரியை, அதன் மலர் நிலை. யோகம் அதன் காய் நிலை. ஞானம் அதன் கனி. நிலை, என்பது அவர் கருத்து.

“விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும் அரும்பும்மலர்காய்கனியோ லன்றோ பராரமே

என்பது தாயுமானவர் அருளிச்செயல். எனவே குறித்த நான்கும் சிவ ஞானத்தின் நான்கு நிலைகள் என்பது முக்கியமாம். இன்னது அவசியம்; இன்னது அநாவசியம் என்ற பகுப்புக்கு இடம் வைக்காத அளவுக்கு அவை நான்கும் சைவத்திற் சர்வ முக்கியம் வாய்ந்தவை.

இந்நாற்பாதங்களில் ஒவ்வொன்றின் இலக்கணமும் அது சார்ந்த விபரங்கள் பிறவும் சிவாகமங்களில் நிரம்ப நிரம்ப வந்துள்ளன. திருமந்திரத்திலும் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. இங்ஙனம் நாற்பாத அமைவிலான சிவஞானம் தனது ஒவ்வோர் பாதத்திற்குமான அம்சங்கள் ஒவ்வோரளவில் அடங்கக் கொள்ளும் வகையால் நமது சைவானுஷ்டானத்தின் பின்னணியாயிருக்கும் நிலையை இனிக் கவனிப்போம்.

உடைகளைத் தோய்த்தல், ஸ்நானஞ் செய்தல் என்பன முதலாக, மந்திர செபம், திருமுறைப் பாராயணம், என்பன இறுதியாக, நமது சைவானுஷ்டானத்திற் பல்வேறு அம்சங்கள் உள. ஒவ்வோரம் சத்திலும் அது அதற்குப் பின்னணியாயுள்ள ஞான உண்மைகளைக் குறிப்பிட்டறிதல் நலமாகும். அத்துடன் தம்மியல்பிலேயே மெய்ஞ்ஞானப் பிழிவுகளாக உள்ள திருமுறைப் பகுதிகளில் அவ்வம்சத்திற்குப் பொருத்தமானவற்றை அவ்வப்போது நினைவதும்

வாய்குளிர மனங்குளிர அவற்றை ஒதுவதும் அவையவை சார்ந்த ஞான விளக்க விலாசங்களை வீறடையச் செய்யும் உபாயங்களாம். அதனால் அவற்றையும் முறையே கவனித்தல் தகும்.

உடையைத் தோய்த்து அழுக்கு நீக்கி அலசித் தூய்மையாக்குதலிலேயே ஞானப் பின்னணி விளக்கமொன்றுண்டு. பன்னிரண்டாந் திருமுறையில் வரும் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் புராணச் செய்யுளொன்றில் அது இடம்பெற்றுள்ளது. அந்த நாயனார் அழுக்குத் துணியை மாறி மாறி துவைத்து மீள மீள நீரில் அலசி அதன் அழுக்கைப் போக்குந்தோறும் அவர் உள்ளத்தைப் பற்றியிருந்த மும்மல அழுக்குகள் கழன்று கழன்று கொண்டிருந்தன. இறுதியில் உடையை முறுக்கிப் பிழிந்தாற்றுகையில் அனைத்தும் ஒருங்கே பிழிந்தாற்றப்பட்டாயின, என்பது அச் செய்யுள் தருஞ் செய்தி. உடையைத்துவைக்கும்நம்மிடத்திலும் இந்த உணர்வும் இதே நினைவின் நேர்பாடும் இருத்தல் வேண்டப்படும். பாவனைதானே என அவமதித்தந்தக்கதன்று இது. அதன் விபரம் பின்னால் வரும்.

இனிப்புறகாட்சிக்குத் தோன்றாத ஒரு நிலையில் எங்கும் வியாபகமாயிருப்பதென்படுஞ் சிவசக்தி நீரிலுங் கூடிய அளவுக்கு இலகுவிற் பிரகாசிக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளதென்பது ஒருண்மை, சமய விதிப்படி நீராடுவோர் தமது தியான பாவனைகளினாலும் உரிய மந்திர உச்சாரணத்தினாலும் தாம் முழுகும் நீரில் தோன்றா நிலையிலிருக்கும் சிவசக்தியை விளங்கித் தோன்றச் செய்து வெறும் நீரில்ல திருவருளில் மூழ்குபவராகச் சிந்தை செய்து “சிவ சிவ” என்று மூழ்க வேண்டியவராவர், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின்,

“அந்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தம்

அருணோக்கிற் தீர்த்தந் ராடிக் கொண்டாய்”

என்ற தேவாரமும் “ஆனைக்காவில் செழுநீர்த் திரளைச் சென்றாடினேன்” என்ற தேவாரம் முதலியனவும், மாணிக் வாசக சுவாமிகளின் “ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாமார்த்தாடுந் தீர்தன்” என்ற திருவாசகமும் இவ்வுணர்வையும் நினைவு நேர்ப்பாட்டையும் விளக்க வல்லனவாம். பொதுவிற சைவத்தின்

சைவநீதி

விசேட ஒழுகலாறாயுள்ள தீர்த்தமாடுதலின் ஞானப் பின்னணி விளக்கமும் இதுவேயாம். அமெரிக்கச் சுற்றுலாப் பிரசங்கத்துக்கென சென்ற போது கப்பலில் நடந்த கூட்டமொன்றில் அமெரிக்கர் சிலர் சேர்.பொன். இராமநாதனைக் கேட்ட கேள்வியும் இராமநாதன் பதிலும் இவை.

கேள்வி: உங்கள் மக்கள், நீர் மூழ்குதல் (Immersion) சமயக் கடமையாகக் கொள்ளும் வழக்கமுள்ளவர்களா?

பதில்: ஆம்! ஆனால் மேல்நாட்டார் கருதுவது போன்று அர்த்தமற்ற வெறுஞ் சமயக் கடமையாகவன்று. நாங்கள் மனித அன்பு இறையன்பில் முழுகுதலாகிய அர்த்தத்திலேயே அதில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். சும்மா உடம்பைத் தண்ணீரில் அமிழ்த்தலில் மட்டும் நாம் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை. அதனால் உடல் பெறும் பயன் பிரதானமான எதுவுமில்லை. ஆன்மீக உணர்வே அதனால் தூய்மையடைகிறது. தீர்த்தமாடல் என்ற இக்கொள்கை உயிர்நலங் கருதியதேயன்றி உடல்நலங் கருதியதன்று. இவையும் இவற்றைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் பின்வருவனவும் சைவாநுட்டானத்திற் சரியை என்ற ஞானபாதமாயமையும்.

அனுட்டானத்திற்கான இடந்தெரிந்து துப்புரவாக்கல், பாத்திரம் விளக்கி நீரெடுத்தல், வசதிக் கேற்ப மலரெடுத்தல், தூபமிடல், தீபமேற்றல், ஆகியன இதிலடங்கும். அனுட்டானம் பண்ணுபவர் இவையெல்லாந் தாமாகவே செய்தல் பிரதானம்.

தொடர்ந்து நடைபெறும் மந்திர உச்சாரணத்தோடு கூடிய தலசக்தி, தேகசக்தி, கரநியாசம், அங்கநியாசம் (தொடுமிடந்தொடல்) ஆசமனம், சலசக்தி, விபூதி சுத்தி, திரிபுண்டர தாரணம் ஆகியன கிரியையிலடங்கும். அனுஸ்டானத்தின்போது பலதரம் இடம்பெறும் பிராணாயாமம் யோகத்திலடங்கும். முடிபில் நிகழும் ஐந்தெழுத்தாதி மந்திரசெபமும் திருமுறைப் பாராயணமும் ஞானமெனும் அம்சமாகும். சைவானுஷ்டானத்தின் நாற்பாத அமைதியை இவ்வாறு கருத்திற்கொண்டு மேற் செல்வாம்.

விபூதி என்பது இவ்வுலகுக்கு முதல்வன் ஒருவன் உள்ள என்பதற்குப் பரம அத்தாட்சியாயுள்ள ஒரு சின்னம். ஆன்மாக்களின்

நன்மைப் பொருட்டாக அம்முதல்வன் புரியும் பஞ்சகிருத்தியங்களில் முக்கியமானது அழித்தல். அதன் விளைவு இதுவென்பது இதுபற்றிய விசேடமாகும். அதனால் இது ஒரு சிவனருட் குறியாயிற்று. அதன் மகிமை விலாசங்கள் பற்றியறிய அதிகம் வேண்டா. சம்பந்த சுவாமிகளின் திருநீற்றுப் பதிகம் ஒன்றே அமையும். இதன் மூலம், பாடல் பெற்ற தலத்துக்குள்ள விசேட சிறப்புப்போல பாடல் பெற்ற சிவசின்னம் என்ற விசேடசிறப்பும் இதற்குளதாம்.

சாதாரண அறிவியல் நோக்கிலும் இதன் மகிமைகள் பிரசித்தமாகி வருகின்றன. இதன்கண் 'இரசம்' என்ற திரவச் சத்து உண்டென்பதொன்று. உடலுறுப்புக்களில் பிரதானமாக நோய் தோற்றும் நிலையங்களான பொருத்துக்கள் மூட்டுக்களில் அணியப்படும்போது அவற்றின் வலுவுக்கு இன்றியமையாத கல்சியச் சத்தை அளிக்கும் ஆற்றல் இதற்கு உண்டு. புறவுடலில் அணியப்பட்டு வெள்ளொளி பிரகாசிப்பதன் சார்பாக அகத்திலும் தூய்மை யொளியைச் சிந்திக்கவைக்குஞ் சார்பு இதற்குண்டு. மேலும் இவ்விபூதிக்குள்ள அதிசய ஆற்றல் ஒன்றுபற்றியும் அறிதல் தகும்.

சாமானிய உலகப்பொருள்களில் அக்கினி, நீர், பருத்திநூல், தர்ப்பை, செம்பு என்பவற்றில் தம்மெதிர் உச்சரிக்கப்படும், மந்திர சக்தியைக் கிரகித்து உள்வாங்கும் இயல்பாற்றல் உண்மை பிரசித்தம். அதே பாங்கில் அவற்றிலும் பன்மடங்கான ஆற்றலுடன் மந்திரசக்தியை உள்வாங்கித் தானே மந்திரமாய்விடும் ஆற்றல் திருநீற்றுக்குளதாம். சம்பந்தசுவாமிகள் எடுத்த வாக்கில் "மந்திரம் ஆவது நீறு" என்றே பாடியுள்ளார். இவ்விபூதியே மந்திரமும் மருந்துமாகிப் பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோய் தீர்த்த அற்புதம்மட்டுமன்று, பன்னெடுங்காலமாக மந்திரம் வல்லார் கையில் இவ்விபூதியே உயர்வாக மருந்தாயிருந்து நோய் தீர்த்து வந்த செய்திகளும் வரலாற்றுப் பட்டியலிற்பலவுள. மந்திரவாதிகளான வைத்தியர்கள் பார்வையாளர்களின் பாவனையில் இவ்விபூதியே மூட்டைக்கணக்கில் இருந்து அநர்த்த நீக்க சாதனமாகப் பயனளித்து வருவதைச் சைவ நாடுகளில் இன்றுங்காணலாம். இந் நோக்கில் "மந்திரமுந்தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீராதோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னை" என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் அருளிச் செயலை

விளங்குகையில் 'வீபூதியாய் நின்று' என ஒரு தொடர் சேர்ந்து விரித்து விளங்குதலில் அருத்தமும் பொருத்தமும் நிரம்ப உண்மையும் இத்தொடர்பிற் கருதத்தகும்.

மந்திரத்திற்கு மகிமை மேலிடும் இவ்விபூதியினாற்றலை வெகுலாவகமாகக் கையகப்படுத்தித் தன்னிற் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது சைவாநுட்டான விதிகளி லொன்று.

இவ்விபூதியைக் கரத்தில் தாங்கிக்கொண்டு கலாமந்திரம் ஐந்தினாலும், சங்கிதா மந்திரம் பதினொன்றினாலும் முதலில் அபிமந்திரித்தபின் குறித்த மந்திர உச்சாரணங்களாலும், தாடனம், நீரிகூணம் ஆகியகிரியைகளினாலும் ஏலவே சிவசக்தி மயமாக்கப்பட்ட நீரை மேலும் மந்திர சகிதமாக அதில் தெளித்துப் பின்னும் மந்திரசகிதமாகவே குழைத்து அதன் மேலும் பிரமமந்திரங்கள் ஐந்தையும் உச்சரித்தவாறே உச்சி முதல் கழுத்து ஈறாகவுள்ள பதினாறு இடங்களிற் பூசுதல் மூலம் விபூதியின் மந்திரமாந் தன்மையைப் படைக்குப்படை அதிகரிக்க வைத்து உடலும் உளமும் அதனாற் பயன்கொளச் செய்யும் உத்தமமான ஒருமுறை அதுவாம்.

இங்ஙனம் முக்குறியாக நீற்றியும் போதில் சிரசு தொடக்கம் கழுத்துவரை ஈசானாயநம முதலிய ஐந்து மந்திரங்களுடன் அது செய்யப்படுகிறது. இம்மந்திரங்கள் சதாசி வமூர்த்தியின் ஐவேறு அங்கங்களைக் குறிப்பவை. இவற்றை உச்சரித்துக்கொண்டு அணிதல் மூலம் அனுஷ்டானம் பண்ணுபவரின் அவ்வவ்வுறுப்புக்கள் பாவனையால் சதா சிவமூர்த்தியின் அங்கங்களாகி அவர் தேகம் மனிததேகம் என்ற நிலை கடந்து சிவதேகமாந் தகுதி எய்துகின்றது. இப்படி முக்குறி தரித்து முடிவில் கையில் ஒட்டி எஞ்சிய விபூதியை நீரிற் கரைத்துச் சிரசில் தெளிக்கும் விபூதி ஸ்நானம் நிகழும். இது நிகழ்ந்த கையோடு அவர், சுமார் ஒரு கணமாவது தான் சிவம் என்ற பாவனைத் தியானத்தில் அமிழ்ந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

மந்திர சகிதம் விபூதியணிந்து தேகம் முழுதும் தான் ஒளிமயமாய் இருத்தல் மூலம் இச்சிவ பாவனை வலுவுறும். அது புரிகையில் சிவன் நீற்றொளியினாய் இருத்தலைச் சுட்டிப் போற்றும், "ஒண்மையனே திருநீற்றை உத்தூளித்

தொளிமிளிரும் வெண்மையனே.....” என்ற திருவாசகம், “பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனை.....” என்ற திருவாசகம், “பவளமால் வரையிற் பணிபடர்ந்தனையதோர் படரொளி தருதிருநீறும்.....” என்ற திருவிசைப்பா, ஆகிய திருமுறைகளை நினைந்தும் அவற்றை வாய்குளிர ஓதியும் பயில்தல் மூலம் அச்சிவபாவனை வீறு கொள்ளும் வாய்ப்புளதாம். அநுஷ்டான விதிப்படி விபூதியணிதலின் பின்னணியான ஞான விளக்கம் இதுவாம்.

இனி, இதன் சார்பான மற்றோர் விளக்கமும் இங்கு கருதத்தகும். சாமானிய நிலையில் அகங்கார மாமகாரங்களுடனான மனிதன் என்ற நிலையில் இருந்து செயற்படுவதினாலேதான் ஒருவன் செயல் ஒவ்வொன்றும் வினையாக விழைகின்றதென்பதும் அங்ஙனமாகது மனிதன் உள்ளும் புறமும் தான்சிவன் என்ற பயபக்தி பாவனையோடிருந்து செயுஞ் செயல்கள் வினை விளைவுக் கிடமாகாத சிவபுண்ணியங்களா மெனவும் அவற்றின் பலன் உயர்ந்த ஆன்மலாபமாமெனவும் சித்தாந்த ஞானத் தெரிவிக்கும். பக்தி பாவனை விசேடங்களுடன் மந்திரசகிதம் விபூதியணிதல் மூலம் தன் தேகத்தைச் சிவதேகமாக்கித் தான் சிவனாயிருந்து அனுஷ்டித்தல் மூலம் இச்சைவானுஷ்டானம்தானே தன்னளவிற சிவபுண்ணியமாகின்றது. யதார்த்தமான உணர்வு விளக்கத்துடனான இந்த அனுட்டானக்களையுடனிருந்து ஒருவர் செய்யும் மற்றுஞ் செயல்களுமே சிவ புண்ணியமாகின்றன. அதன் மூலம், சம்பந்தப்பட்ட மனிதன் அதிவிரைவில் தனது பிறப்புத் தொடர்பொழிந்து ஆன்மலாபம் அடையத்தக்கவனாகின்றான். இந்நோக்கிலேதான்- இந்த அடிப்படையிலேதான் இச்சைவானுட்டானமானது சைவசமயியெனும் நிலையை விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் நித்தியானுஷ்டானமாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் இத்தொடர்பில் வைத்துணர்தல் நன்றாகும்.

இனி, அனுஷ்டான அம்சங்களிற் பயின்றுவரும் மற்றொன்று ஆசமனமென்பது, அதன் ஞானப் பெறுமதி பின்வருமாற்றாற் காணப்படும். நம் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத இகபர போகங்களை ஊட்டுஞ் சாதனங்களாயுள்ளவை தநு, கரண, புலனம் என்னும்

மூன்றுமாம். இவற்றைத் தோற்றித் துறந்து, இவற்றுக்கு என்றென்றும் ஆதாரமாயிருக்கம் மாயை என்பது அசுத்த மாயை, சுத்தா சுத்த மாயை, சுத்தமாயை என்ற முப்பிரிவினதாகும். அவற்றில் அசுத்தமாயையில் தோன்றும் 24 தத்துவங்கள் ஆனமதத்துவம் எனவும், சுத்தாசுத்த மாயையில் தோன்றும் ஏழுதத்துவங்கள் வித்தியா தத்துவம் என்றும், சுத்தமாயையில் தோன்றும் 5 தத்துவங்கள் சிவதத்துவங்கள் என்றும், பெயர்பெறும், புறவாழ்வாகிய சரீர வாழ்வுக்கு முளை உதவுவதுபோல அகவாழ்வான ஆன்ம இலக்கத்துக்குச் சிவதத்துவம் உதவுகிறது. உடல் வாழ்வில் நரம்பு மண்டலம் உதவுவது போல் அகவாழ்வில் வித்தியாதத்துவத் தொகுதி உதவுகிறது. உடல்வாழ்வில் ஏனையவறுப்புக்கள் உதவுவதுபோல அகவாழ்வில் ஆன்மதத்துவம் உதவுகிறது என இவற்றின் நிலையை ஒருபருமட்டமான அளவில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இங்ஙனம் மூன்று தொகுதியாயிருக்கும் இவை உயிர் வளாகத்தில் மயக்கம் விளைப்பதான ஒருவித அழுக்குத் தன்மையு முடையவாதல் இயல்பு. அதனால் தன் தியானபாவனைகளில் நற்பயனடையவிருக்கம் ஆன்மா இவற்றின் தூய்மை நிலையைப் பாவனை மாத்திரையாலாவது அடிக்கடி தழுவிக்கொள்ள வேண்டும். அந்தநோக்கில் இடம்பெறுவது ஆசமனம் என்ற அம்சம். வளைத்துப் பிடித்த வலது உள்ளங்கையிற் பெருவிரலடியில் தங்கும் உழுந்தமிழ்த்துமளவு நீரை மந்திர சகிதம் மூன்று தடவை உறிஞ்சுதல் இதன் செயற் பண்பாகும். மேற்குறித்த மூன்று தத்துவப் பெயரும் ‘சுவதா’ என்ற ஈற்றுடன் அதற்காம் மந்திரங்களாயின. ‘சுவதா’ என்பது சுத்தி வேண்டுதல் குறித்த ஒரு மந்திர முடிபுவழக்கிலுள்ள மந்திரம் எழுகோடி (முடிபு) என்பதில், ஒரு கோடி (முடிபு) இது வாகும்.

அடுத்து நாம் கவனித்தற்குரிய அநுஷ்டான அம்சம் பிராணாயாமம் என்பது, பிராணன் + ஆயாமம் பிராணாயாமம். பிராணன் என்பது மூச்சு, ஆயாமம் கட்டுப்படுத்தல், அதாவது உள்வாங்குதல் (பூரகம்); வெளிவிடுதல் (இரேசகம்) என்ற நிலைகளில் சமத்துவமில்லாது தன் போக்கில் பூரகம் குறைவாகவும், இரேசகம் கூடுதலாகவும் இருக்கும் மூச்சியக்கத்தைச் சமத்துவப் பாங்கான ஒரு நிலைக்குக்

கொண்டுவருதல் என இதன் விளக்கம் அமையும். இப்பிராணாயாம விஷயத்தின் ஞானப் பின்னணியானது இயல்பான மூச்சியக்கத்துக்கும் இயல்பான மன இயக்கத்துக்குமிடையிலான ஒரு அந்தரங்கத் தொடர்பின் அடிப்படையிலானது.

மூச்சியக்கம் மனவியக்கத்தாலாம் என்பது தத்துவஞான உண்மை. அதிலிருந்து, மன இயக்கத்தின் கட்டுப்பாடு மூச்சியக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டாலமையும் என்று அதன் எதிர்மறை விதியும் உளதாதல் இயல்பே. மன இயக்கக் கட்டுப்பாடு என்பது மன ஒருப்பாட்டை மன ஒருப்பாடு ஏதொரு வகையிலான காரியசித்திக்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுதல் பிரசித்தம். அவற்றுள் தியான வழிபாட்டு விஷயங்களில் இன்றியமையாமை இதன் விசேடதரமாக வற்புறுத்தப்படும். சைவானுட்டானத்தில் இடம்பெறும் தியானம் செபம் என்பவற்றில் இதன் பங்கு அதிகாதிகம் ஆம். இங்ஙனம் மனஒருப்பாட்டை உறுதி செய்யுமளவுக்குப் பிராண இயக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படும் நெறியில் மற்றுமோர் முக்கியபேறு விழைதற்குளதாம். இயல்பாக மூக்கின் வலதுதொளையிற் சம்பந்தப்படும் பிங்கலை நாடி இடது தொழையிற் சம்பந்தப்படும் இடாநாடி என்பவற்றின் சார்பிலிருந்து வந்த மூச்சியக்கமானது குறித்த கட்டுப்பாடு சரிமுறையாக வாய்க்கும் தருணத்தில் இவ்விருநாடிகளுக்கும் நடுவாய் அதுவரை திறக்கப்படாததாயிருந்த சுழுமுனை நாடிவழி ஏறும். அது ஆகும் நிலையில் மன ஒருப்பாடு என்ற நிலைக்கும் மேலாக மன அழிவுநிலை, அதாவது மனம் முழுவதாகச் செயலிழக்கும் நிலை ஆகும். ஆகவே மனித உணர்வு மனத்தின் ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து முற்றாக விடுபட்டு அம்மனத்திற்குப் பின்புலமாயிருந்தியங்கி வந்த திருவருளியக்கத்தில் நேரடியாகத் தங்கும். இந்தநிலை யதார்த்தமாக வாய்க்கும்போதுதான் சிவத்தியானம் உண்மையான சிவத்தியானமாகும். சிவநாம செபம் உண்மையான செபமாகும்.

எனவே இப்பிராணாயாமம் ஏனைச் சைவக் கிரியைகளிற் போலச்சைவானுஷ்டானத்திலும் பல திருப்பங்களில் அவசியமாகிறது. பிரதானமாக மந்திர செபம் நிகழுங் கட்டத்தில் இதன் உபயோகம் மிக மிக மகத்தானதாம் அந்நிலையில் அதன் உண்மையான ஞான

விளக்கப் பின்னணியை உரிய முறையில் விளக்கும் பின்வருந் திருமுறைப் பாடலை உளமார நினைதலும், வாய் குளிர, மனங்குளிர அதை ஒதுதலும் ஞான விளக்க விலாசமளிக்கும் நிகழ்வுகளாம். “ஊனி லுயிர்ப்பை யெடுக்கி ஒண்சுடர் ஞான விளக்கினையேற்றி நன்புலத் தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிட ரான கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே” என்பது திருமுறை.

ஊனில் உயிர்ப்பு - சாமானிய முறையில் இயங்கும் உச்சவாச(பூரக) நிச்சவாச (இரேசக)ங்கள், ஒடுக்கி-(அவற்றைக்)கட்டுப்படுத்தி, ஞான விளக்கு - மன அழிவிற் கை கொடுக்கும் திருவருளொளி, ஏற்றி-பிரகாசிப்பித்து. ஏனைவழி-சுழுமுனைவழி, நன்புலம்-ஞானப்பின்புலம். - இந்த நிலையில் ஐந்தெழுத்தைச் செபிக்கில் செப்பிப்பவர இடர் கெடும் என்பது முடிபு.

இப்பஞ்சாட்சர செபத்துக்கு ஞானப்பேறு யதார்த்தப் பலனாதலின் இதுவே ஞான நெறியுமாம். திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் தாம் முத்திபெறுந் தறுவாயில் தம்மைச் சார்ந்திருக்கும் அனைவரையும் முத்தி சேர்க்கத் திருவுளம் பற்றியருளினார், அதன் பொருட்டுச் சம்பந்தப்பட்டோரின் பக்குவாப்குவ நிலையைச் சீர்செய்தற்காம் உபாயமாக வேண்டி, “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி.....” என்ற தேவாரத் திருப்பதிகத்தை வானமும் நிலனுங்கேட்க அருள் செய்தாரென்றும் அதன் திருவுளக்கிடையாவது ‘ஞானமெய்ந்நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம்’ என்பதே எனவும் சேக்கிழார் நாயனார் போற்றியுள்ளார்,சுருதி யுத்தி அனுபவங்கள் மூன்றினாலும் உள் பொருள்கள் எனத் துணியப்பட்டிருக்கும் சிவம், திரோதானசக்தி, பாசம், திருவருட்சக்தி உயிர் என்ற ஐந்து மூலங்களும் பஞ்சாட்சரத்தில் ஒவ்வோரெழுத்தா லுணர்த்தப்படுகின்றன, அவை நிற்கும் ஒழுங்குமுறை அவற்றிடையிலான அந்தரங்கத் தொடர்பை உணர்த்துவதாயிருக்கிறது. எனவே பாச நீக்கமும் சிவப்பேறுமாய் முத்திநிலைக்கு அதுவே தாரக மந்திரமாகும், இதனாலும் ஐந்தெழுத்தாகிய நமச்சிவாயச் சொல்லே ஞான மெய்ந்நெறியாதல் பெறப்படும்.

ஆதலால் சைவானுட்டனத்தில் நமச்சிவாய மந்திர செபம் அதற்கமையும் நாற்பாதங்களில் ஞானமாகும். இதற்கு முன் இடம்பெறும் கணபதி

மந்திரம் பின் இடம் பெறும் சிவசக்தி, சரவணபவ, சிவசூர்ய மந்திர செபங்களும் இதற்கு வலுவூட்டுவனவாம்.

முடிவில் நிகழும் சிவகுரு மந்திர செபமும் வலுவூட்டி, தானே சிவனாயிருந்துகொண்டு நமச்சிவாய மந்திரத்தை உபதேசித்து வைத்த பெரும் பேருபகாரியாகிய குருவை நினைந்து போற்றுங் கடப்பாட்டை நிறைவேற்றுவது இச்செபமாகும். நமச்சிவாய மந்திர செபத்தின் பலன் வழுவாது நின்று நிலைத்தற்கு அரணாந்தன்மை இதற்குளதாம்.

அனுஷ்டானத்தில் இம்மந்திர செபத்தைத் தொடர்ந்து இடம் பெறுவது திருமுறைப் பாராயணம். தம்மில் தாமே சைவ ஞானப் பிழிவாயிருப்பவை திருமுறைகள் மெஞ்ஞான விளைவாகிய பக்தியை விளைவித்தற்காகச் சாதனங்களும் அவையலாதிற்லை என்பது பிரசித்தம். அந்நோக்கில் இங்கு திருமுறைப்பாராயணமும் முக்கிய இடம்பெறும்.

இவ்வாற்றானெல்லாம் முற்றிலும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கப் பின்னணியோடிருந்து பக்தியை விளைவித்து முறையாக அநுட்டிப்போரின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு நேரிய சாதனமாய் வாய்த்துள்ளது. சைவானுஷ்டானம், இப்பெறுமதி நோக்கியே இது சைவ மக்களுக்கு நித்திய கர்மானுஷ்டானமாக விதிக்கப்பெற்றுள்ளதாகும்.

மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் பேறளிக்கும் விஷயங்களில் அன்றாடம் கண் முதலாய புலன்களால் நேர்க்கு நேர் கண்டபுலவிக்கப்படுங் காட்சிப் பொருள்களுமுள. எவ்வளவுதான் முயலினும் அவ்வைம்புலன்களின் செல்வாக்குக்குச் சற்றும் எட்டவராத கருத்துப்பொருள்களுமுள. அக்கருத்துப்பொருள்களும் உரிய உரிய பக்குவங் கைவரப்பெற்ற சான்றோர்களால், அதாவது ஞானிகள், ரிஷிகள், சிவனடியார்கள் தரத்தினரால் காட்சிப்பொருள்களாக அறியப்பட்ட நம்பகமான வரலாறுகளும் பாரம்பரியத்திற் பலவுள. ஆன்மா, கடவுள், பாசநீக்கம், சிவப்பேறு என்ற கருத்துப் பொருள்கள் மேற்குறித்த வகையினர்க்குக் காட்சிப் பொருள்களாகவே அநுபவத்துக்கு வந்திருந்த உண்மைக்கு அத்தாட்சிகள் அதிகம் வேண்டா. நமது நாயன்மார் அநுபத்துமூவர் வரலாறுகளும் நால்வர் திருமுறைகளுமே போதும். பிறபிற தோத்திர

சைவரீதி

சாஸ்திர உண்மைகளும் ஞானிகள் வரலாற்றுண்மைகளும் கூட இதற்கரணாவன. சுவாமி விவேகானந்தர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைச் சந்தித்த முதலவசரத்தில் கடவுள் உண்டா? அதனை நீர் கண்டதுண்டா? எனக்கடவியதும் அதற்கவர் ஆம் உண்டு; நான் உண்மையாகவே கண்டேன்; இன்றுங்காண்கின்றேன்; இப்போது உன்னைக் காண்கிற மாதிரியாகவே அதனையுங் காண்கின்றேன்; வேண்டுமானால் என்னுடனிரு; உனக்குங் காட்டுகிறேன் எனத் துணிச்சலாக எடுத்துரைத்ததும், காலஅடைவில் விவேகானந்தர் தாம் கண்டதாக ஒத்துக் கொண்டதும் பிரசித்தமான செய்திகள், சைவ நாட்டில் உலகு வியக்கும் வகையில் எழுந்தோங்கி நிற்கும் சிவாலயங்கள் ஒவ்வொன்றும் இதற்குக் கண்கண்ட சாட்சி. இன்றுங் காண உலகில் ஆங்காங்குலவும் ரிஷிகள், ஞானிகள் என்போரும் அ.தே.

எனவே சாதாரண நிலையிற் காட்சிப் பொருளாகாத ஆன்மா கடவுள், பராசக்தி என்பனவும் புறக்காட்சிக் கருமையாயினும் அகக்காட்சிக்கு விடயமாதல் தப்பாது எனல் உண்மையே உண்மையாகும்.

இவ்வாறே மேற்கண்ட சைவானுட்டானத்திற் பாவனையாற் காண்பன என்ற பராசக்தி, சுழுமுனை நாடி, ஞானவிளக்கு, பாசநீக்கம், சிவசரீரம், முதலாய விஷயங்களும் இவ்வனுஷ்டானம் மூலமாக உரிய பருவத்தில், இப்பிறப்பில் இல்லாவிடில் எப்பிறப்பிலாவது காட்சிப்படும் பொருள்களாதல் தப்பாது.

ஆனால் உழைப்பின்றி ஊதியமாகாது, உழைப்பின்றி உறுதிப்பயன் கிட்டாது, என்பதற்கிணங்க இவ்வருபவம் பெறுதற்கும் உரிய பாணியிலான உழைப்பும் வேண்டும். இவை முழுவதும் பாவனையோடு கூடியவையாகவே இருக்கும். இல்லாத ஒன்றைப் பாவிக்கும் பாவனையே பயனற்று வீணாவது, உள்ள பொருளைப் பாவிக்கும் பாவனை என்றாயினும் பலன் செய்யத்தவறாது.

ஐம்புலக் காட்சிக்குட்படாவிடினும் நம்மில் உடலுக்கு வேறாக ஆன்மா உண்டு. அதற்குப் பரான்மாவாகக் கடவுள் உண்டு, ஆன்மாவிற் பாசம் உண்டு. அப்பாசம் ஒருகால் விலகும் நிலை உண்டு. புலக்காட்சிக்குத் தோன்றாவிடினும் நம் அகத்திற் சுழுமுனா நாடி உண்டு. அதன்வழிப்

பிராண இயக்கம் ஏறும்நிலை உண்டு. இன்னும் அவ்வாறே புலக்காட்சிக்குத் தோன்றாவிடினும் சிவசக்தி என்பதொன்றுண்டு, அதில் முழுகித் திளைத்தல் என்பதும் உண்டு.

ஆகவே உடையைத் தோய்த்து அழுகுப போக்குகையில் நாம் நமது ஆன்ம அழுக்கு நீக்குவதாகப் பாவிக்கின்றோமெனில் உள்ளதையே பாவிக்கிறோம், சிவசக்தி விளங்க வைக்கப் பெற்ற நீரில் முழுகுவதாய் பாவிக்கின்றோமெனில் உள்ளதையே பாவிப்பவராகிறோம். சுழுமுனை நாடிவழி பிராண இயக்கம் ஏறுவதாகப் பாவிக்கிறோம். அதில் ஞானவிளக்கு ஒளிர்வதாகப் பாவிக்கிறோம் எனில் உள்ளதையே பாவிக்கிறோம். இவ்வாறே சைவாநுஷ்டான

அம்சங்களிற் பாவனையால் என்றிருப்பன அனைத்தும் உள்ளதையே பாவித்தல் ஆனதில் அவை அவமதிக்கத்தக்கன ஆகா. இப்பாவனைக்கும் ஒரு இலக்கண நியதி உண்டாயதார்த்தமான மன ஒருமைப் பாட்டுனும் கருவியை உண்மைப் பக்தியுணர்வுடனும் அது நிகழ்வதே அதன் இலக்கணமாகும். பெரும் ஞானப் பயன் விளைக்கும் இப்பாவனைகளில் ஈடுபடுவதற்கு அத்தியாவசியமானதொன்று நம்பிக்கை.

“நம்பிக்கை ஏற்படுவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். ஆனால், நம்பிக்கையின் அவசியத்திலிருந்துமட்டும் நாம் தப்பிவிடமுடியாது.

கிராதாகிருஷ்ணன்.

முப்பொருள்களிற் கடவுள் பரிபூரணம். எவராலாயினும் அல்லது எதனாலாயினும் அதற்கு ஆகவேண்டியது எதுவுமேயில்லை. ஆகவே பாசப்பொருள் கடவுளின் சுயதேவை கருதி அதற்கு வேண்டியதல்ல. இனி, பாசம் அறிவுணர்வற்ற சடப்பொருள். ஈதலாற் சித்துப்பொருளாகிய கடவுளை அறியும் யோக்கியதை அதற்கில்லை. கடவுளை அடைந்து அநுபவிக்கவேண்டிய அவசரமும் அதற்கில்லை. எனில் இவ்விரண்டும் இவற்றின் ஆடலாகிய உயிருக்காகவே உள்ளன என்பது வெளிப்படை.

-சித்தாந்த செழும்புதையல்கள்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள திருவாமூரிலே புகழ்நார் என்பவருக்கும் அவர் தர்மபத்தினியார் மாதினியார் அவர்களுக்கும் சற்புத்திரியாகத் திலகவதியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து சில வருடங்கள் கழிந்தபின் அக்குடும்பத்தினர் முன் செய்த நல்வினைப் பயனாகவும் சைவசமயம் அபிவிருத்தி அடையும் படியாகவும் அருந்தவப் புதல்வர் ஒருவர் அவதரித்தார். அவருக்கு “மருணீக்கியார்” என்னும் திருநாமஞ் சூட்டி வளர்த்து வந்தனர். மருணீக்கியாருக்குத் தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார். அவரும், தந்தையார் பெருமகிழ்ச்சி அடையும்படி பலகலைகளையும் ஒழுங்காகக் கற்றுச் சிறந்து விளங்கினர்.

அவர் சகோதரி திலகவதியார் பன்னிரண்டு நிரம்பப் பெற்றார். அந்நேரத்தில் மரபுக்கேற்ற மரபினை உடைய சேனாதிபதியும், சிவபக்தியிற் சிறந்தவருமான கலிப்பகையாரைத் திலகவதியாருக்கு மணம் பேசிப் புகழ்நாரிடம் பெரியோர்கள் வந்திருந்தனர். அதற்குப் புகழ்நார் இசைந்தமையைப் பெரியோர் கலிப்பகையாரிடங் கூறினர். திருமணத்துக்கு நிச்சயார்த்தம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இவ்வேளையில் கலிப்பகையார் அரசனது கட்டளைப்படி சேனைகளோடும் வடதேசத்துக்குச் சென்று மாற்றரசர்களுடன் போர்புரிய வேண்டி ஏற்பட்டது. நீண்ட காலமாக யுத்தம் நடந்தது. யுத்தத்தில் கலிப்பகையார் ஈடுபட்டிருக்கும் போது இங்கே புகழ்நார் காலமானார். அவரின் மனைவியார் மாதினியாரும் உடன் கடலேறிக் தம் முயிரை நீத்தார். பிள்ளைகளாகிய திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும் தந்தை, தாய் ஆகிய இருவரதும் பிரிவாற் பெருந்துயரமடைந்தனர். பின்னர் பெரியோர் தேற்றத் தேறி, தந்தை தாயாருக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிக் கிரியைகளை நிறைவேற்றினர்.

இங்கு திலகவதியாரின் தந்தை, தாயாரின்

மரணம் நடைபெற வடதேசத்தில் போர்க்களத்திலே கலிப்பகையார் வீரமரணமடைந்தார். அச்செய்தியை அறிந்த திலகவதியார், தன்னைத் திருமணஞ் செய்து வைக்க நிச்சயித்த அன்றே என் உயிர், உடல், உடைமையெல்லாம் அவருக்கே சொந்தமாயிற்று. ஆதலின் இவ்வுயிரை அவருடன் இசைவிப்பேன் என்று கூறித் தன்னுயிரை விடத் துணிந்தார். இதனைக் கண்ட மருணீக்கியார் திலகவதியாருடைய பாதங்களில் வீழ்ந்து, எமது தாய், தந்தையர் இறந்த பின்னும் அவர்களைப் போலத் தங்களைப் பூசித்து உய்யலாம் என்றிருந்தேன். இப்பொழுதும் நீரும் அடியேனைத் தனியவிட்டுப் பிரிந்தால், அடியேன் உங்கள் உயிர் பிரியமுன் இறந்து விடுவேன் என்றார். “நூல் தாங்காது உயிர் தாங்கி வாழாத அந்நாளிலே” திலகவதியார், தம்பியாரை வாழவைக்க வேண்டுமென்று கொண்டு உயிர் தாங்கினார். அந்நிலையில் பிறிதொரு மனமுங் கொள்ளாது “கைம்மை” நோன்பைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வருவாராயினார்.

இந்நிலையில் மருணீக்கியார், வாழ்க்கை நிலையாமை, செல்வநிலையாமைகளை உணர்ந்து தருமமே நிலையானதென்று கண்டார். தம்மிடம் இருந்த செல்வங்களை அறப்பணியில் செலவிட்டார். அறச்சாலைகளையும் தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும் அமைத்தார். குளங்களை ஆக்கியும் சோலைகளை உண்டாக்கியும் விருந்தினரை உபசரித்தும் புலவர்களுக்கு வேண்டியன அள்ளிக் கொடுத்தும் வருவாராயினர். இவ்வாழ்வு அநித்தியமானது என்று கண்டு இவ்வாழ்க்கையிற் புகாது அனைத்தையும் துறந்தார். எல்லாச் சமயங்களுள்ளும் சற்சமயம் இது என்று அறியும் அறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை. அப்போது அவர் சமயத் தெளிவின்மையால் பாடல்புர நகரஞ் சென்று, சமணர்களது பள்ளியை அடைந்தார். அவர்களுடைய போதனைகளைக் கேட்கலானார்.

அதனால் முத்தியைக் கொடுக்கவல்ல சமயம் ஆருகத சமயமே எனக் கொண்டார். அச்சமயத்தில் சேர்ந்து சமணசமய நூல்களையெல்லாங் கற்றுத் தேர்ந்தார். சமணசமய நூல்களில் அவர் மகாபாண்டித்திய மடைந்து விட்டதனால் அவருக்குத் "தருமசேனர்" என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது. சமணர்கள் அவரைத் தம் மத ஆச்சாரியராகக் கொண்டு வழிபட்டு வருவாராயினர். ஆருகத சமயாச்சாரியர்களுள்ளே அவர் சிரேஷ்டராக இருந்தார்.

திருவாமூரிலே இருந்த திலகவதியார் சிவபெருமானிடத்தே பக்தி மிகுந்து சிவ புண்ணியங்கள் செய்ய விரும்பினார். கெடிலநதிக்கு வடகரையில் உள்ள திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் வீரட்டானேசுவரரை வணங்கிச் சிவசின்னங்களைத் தரிப்பார். தினந்தோறும் சூரியன் உதிக்க முன்பே திருக்கோவிலுக்குச் சென்று திருவலகிடுதல், மெழுக்கிடுதல் முதலாகிய தொண்டுகளைச் செய்வார். திருந்த வனத்துக்குச் சென்று மலர் பறித்து, மாலை தொடுத்து, இறைவனுக்குச் சாத்தக் கொடுப்பார். இங்ஙனம் திலகவதியார் இங்கு வழிபாடாற்றி வரும் போது தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணிக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதத்திற் பிரவேசித்தது அவருக்குப் பெருந்துன்பத்தைக் கொடுத்தது. அவர் தினமும் வீரட்டானேசுவரரைத் தரிசிக்கும் போது தனது தம்பியாரை, அகப்பட்ட மார்க்கத்தில் அமிழ்ந்திக் கேட்டுப்போகாமல் மீட்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து வந்தார்.

இங்ஙனம் நாட்கள் பல சென்றன. மருணிக்கியார் தருமசேனர் என்னும் பட்டத்தொடு அச்சமயத்தவராற் கௌரவிக் கப்பட்டார். புறச்சமயத்தவர்களுடன் வாதிட்டு வெற்றியும் கண்டார். இங்ஙனமாக, அங்கு சிறப்புற்று விளங்குவதாக மாயை மயக்கத்துடன் வாழ்ந்து வருவாராயினார்.

தம்பியார் இன்னும் சமண சமயத்திலிருந்து மீண்டிலர் என்னும் கவலையால் திலகவதியார் பெரிதும் வருந்தினார். திருவீரட்டானேசுவரிடம் மீண்டும் மீண்டும் விண்ணப்பம் செய்தார். நான் உயிர் தரித்து வாழுவது தம்பிக்காக அன்றோ!

அவன் புறச்சமயத்தில் நெறிதவறிச் சென்று மயங்கிவாழ, நான் உயிர்தாங்கி வாழ்தல்தகுமா?

சர்வாபீஷ்டவரதரே, தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்வீர் என்பது சத்தியமாயின் சமணர்களது படுகுழியல் வீழ்ந்துள்ள என் தம்பியை, எடுத்துக்காப்பாற்றி அருள வேண்டும் என்று பலமுறை விண்ணப்பஞ் செய்தார். ஒருநாள் எம்பெருமான் திலகவதி யாருக்குக் கனவிலே தோன்றி, "தபோதினியே, நீ உன் மனக்கவலையை ஒழி உன்னுடைய தம்பி துறவியாகி, நம்மை அடையும் பொருட்டுப் பூர்வஜென்மத்தில் தவம் செய்திருக்கிறான். அந்தத் தவத்திலே சிறிது குறையிருந்ததால் புறச்சமயத்திற் சேர்ந்திருக்கிறான். அதனால் அவனுக்குச் சூலைநோயைக் கொடுத்து வருத்தி ஆட்கொள்வோம்" என்று சொல்லி மறைந்தருளி எம்பெருமான் திருவருளினாலே தருமசேனருடைய வயிற்றிலே சூலைநோய் உண்டாகிக் குடலைக் குடைத லுற்றது. அதனால் அவர் வருத்தி நடுக்கமுற்றுச் சமணர் பாழியறையில் விழுந்தார். தமக்குத் தெரிந்த சமணசமய மந்திரோச்சாடனத்தால் தடுக்க முயன்றும் அச்சூலைநோய் பெருத்தது. இதனைக் கண்ட சமணர்களும் தம்மாலான மணி, மந்திர அவுடதங்களைக் கொடுத்தும் மயிற் பீலி கொண்டு தடவியும் நோய் வளர்ந்துகொண்டு சென்றதே யல்லது தீர்ந்தபாட்டில்லை. தருமசேனரும் நோயால் மிகவும் வருத்தப்பட்டார். சமணர்கள் தம்மாலான வற்றைச் செய்தும் பயனற்றுப்போக, இந்நோயை மாற்ற நாம் வல்லோமல்லோம் என்று சொல்லி அவரைக் கைவிட்டுப் போயினர். இந்நோயை நீக்க ஆவன செய்யத்தக்கவர் தமது சகோதரியொருவரே என்று நினைவு கொண்டு தருமசேனரும் இச்செய்தியைப் பாகுகன் மூலம் அவருக்குத் தெரிவித்தார்.

அப்பாகுகனும் திருவதிகைக்குச் சென்று திலகவதியாரைத் திருந்தவனத்துக்குச் சமீபத்திற் கண்டு வணங்கி, சமாச்சாரத்தைத் தெரிவித்தான். திலகவதியார் தம்பியாரது நோயின் கொடுமையைக் கேட்டு வருந்தி, நான் பதிதராகிய சமணர்களுடைய பள்ளிக்குவரேன். இதனைத் தம்பிக்குக் கூறு என்று சொல்லியனுப்பினார். இதனைப் பாகுகன் தருமசேனருக்குக் கூற, அவர் அதனைக் கேட்டுப் பெரிதும் வருந்தினார்.

அப்பொழுது சிவபெருமானது திருவருள் கூட்ட மருணீக்கியாருக்கு, மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தில் மீளப்பிரவேசித்து அதனை அனுபவித்தலே நேய நீக்குவதற்கு மேலானவழி என்ற கருத்து உதயமாகிறது. அக்கருத்துப் பிடித்து உந்த ஒருவரும் அறியாதபடி அன்றிரவே சமணப் பள்ளியை நீங்கிச் சகோதரியாரிடம் வந்தார். வந்தவர் சகோதரியின். பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மைக் காக்கும்படி வேண்டி நின்றார் திலகவதியார் தம்பியாரை நோக்கித் தமக்குச் சொப்பனத்திலே சிவபெருமான் தோன்றி அருளிச் செய்தபடி முடிந்ததைக் கூறி நினைந்து உருகிக் கடவுளை வணங்கினார். நீர் அறியாமையாலே சமணசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து அழுந்திக் கொடுத்துயரடைந்தீர். இனி எழுந்திரும் என்று தம்பியாரை இருகைகளாலும் அணைத்துத் தூக்கிவிட்டார். தம்பியார் மீண்டும் அழுதவண்ணம் தொழுது, தன்னை மன்னித்துக் கொள்ளும்படி திலகவதியாரை வேண்டி நின்றார். “இது பரமசிவனது திருவருள். தம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து வழிபடும் மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருளையே புரியும். அவருக்கே இனித்தொண்டு செய்யும்.” என்று திலகவதியார் தம்பிக்கு உபதேசம் செய்தார். இதனை செவிமடுத்த மருணீக்கியார் அவரை வணங்கி, அவ்வுபதேசத்தை ஏற்று நிற்பத் திலகவதியார், திருவருளை நினைந்து ஸ்ரீபஞ்சாரத்தை ஓதி விபூதியை கொடுத்தார். மருணீக்கியார் மிகுந்த ஆசையோடு வணங்கி வாங்கிச் சரீரம் முழுவதும் பூசிக்கொண்டார்.

திலகவதியார் வைகறையிலே எழுந்து, திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு தம்பியாரையும் அழைத்துக் கொண்டு, திருக்கோவிலுக்குச் சென்றார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானேஸ்வரரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சந்திதியிலே விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று எம்பிரானே எனது குலைநோயைத் தவிர்த்தருளாக என்று வேண்டி நின்றார். சிவபெருமானின் திருவருளினாலே தமிழ்ச் செய்யுள் பாடும் ஆற்றல் அவருக்கு உண்டாகியது. தம்முடைய குலைநோய் நீங்கும் பொருட்டும் சிவபெருமான் மேல் “கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். உடனே குலைநோய் நீங்கிற்று.

அப்பொழுது மருணீக்கியார் தமக்கு உயிரையுந் தந்து, முத்தி நெறியையுந் தந்துதவிய சிவபெருமானின் திருவருளை நினைந்து நினைந்துருகினார். தமது திருமேனி முழுதும் உரோமஞ்சங்கொள்ள, இரண்டு கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, நிலத்திலே விழுந்து புரண்டு அழுதார். தான் அறியாமையாலே சமணப் படுகுழியில் விழுந்த செய்கையை மன்னித்தருளுமாறு வேண்டி நின்றார்.

மீண்டும் சைவநெறியில் நின்றுய்ய தமக்குச் குலைநோயைத் தந்து காத்தருளிய திருவருளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்று தோத்தரித்து நின்றார். உடனே வீரட்டானேஸ்வரரின் திருவருளினால், “நீ அற்புதசிம்ம மதுரமாகிய தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடியபடியால் உனக்கு நாவுக்கரசு என்னும் பெயரே சப்தலோகங்களிலும் வழங்குக” என்று சமஸ்தருக்கும் வியப்புத் தோன்றும்படி ஓர் அசரீரி ஆலயத்திலே ஒலித்தது. அன்று முதல் மருணீக்கியார் திருநாவுக்கரசர் என அழைக்கப்பட்டார். திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய அற்புதத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களை முழுமையாகப் பாடி பரவி இன்புறுவோம்.

பன் - கோவிலு

திருச்சிறம்பலம்

கூற்றா யினவாறுவிலக் கிலீர்

கொடுமை பலசெய் துறநா றறியன்

ஏற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்

யிரியா துவனங் குவனெப் பொருதும்

தோற்ற தென்வயிற் றுகைப் படியி

குடரோடு துடக் கிடுடக் கிமிட

ஆற்றி னடியி ஏதிகைக் கெடிய

வீரட்டானத் துறையம் மாளே.

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமா கவைத்தே

வினையா தொடுபா துமிருந் தறியன்

வஞ்சம் மறுவெப் பதுகன் பறியன்

வயிற்றோடு துடக் கிடுடக் கிமிட

நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை

நனுநா மற்றுந் துகந் துமிட

அஞ்சே லுமென்வீ ரதிகைக் கெடிய

வீரட்டானத் துறையம் மாளே.

பணிந்தா ரயா வங்கன்புற் றவல்லி
படுவென் டலையிற் படுகொன் டுழல்வி
துணிந்தே யும்காட் செய்து வா டுழற்றாந்
கடுகின் றதுகு கைதவித் தருளிர்
பிணிந்தார் பொடுகொன் டுமெய்யு சவல்லி
பெற்றமெற் றுகந்தி கற்றும்வென் டலைகொன்
டணிந்தீ ருடிக எதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

முன்னம் மடைய னறியா மையினான்
முனிந்தேன் கைநலித் துமுடக் கிடபு
பின்னை யடைய லும்கா ளும்பட்டின்
கடுகின் றதுகு கைதவித் தருளிர்
தன்னைய டைந்தார் வினைதீய் பதன்றோ
தலையா யவந்தங் கடனா வதுதான்
அன்ன நடையா ரதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

காத்தான் பவர்கா வலியுத் தமையாற்
கரைநின் றவர்கன் டுகொளென் றுசொல்லி
நீத்தா யகயம் புகழாக் கிடபு
நிலைக்கொள் ளும்வழித் துறையொன் றறியென்
வார்த்தை யிதுவொய் பதரிகட் டறியென்
வயிற்றோ டுதுடக் கிடுடக் கிடபு
ஆத்தார் புனலா ரதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

சலம்பு ளொடுது யமறத் தறியென்
றுயிற்றா டுசையா டன்மறத் தறியென்
நலந்தீந் கிலுமுன் னைமறத் தறியே
லுன்னா மமென்னா வின்மறத் தறியென்
உலந்தார் தலையிற் படுகொன் டுழல்வா
யுடனுள் ளுறகு கைதவித் தருளாய்
அலந்தே னடைய எதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொன் டொரு
மொருவர் தலைகா வலிவா மையினால்
வயந்தே யும்காட் செய்து வா டுழற்றால்
வலிக்கின் றதுகு கைதவித் தருளிர்
பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீந் திடநான்
அயர்ந்தே னடைய எதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியென்
வஞ்சம் மனமொன் றுமினா மையினால்
சலித்தா ளொருவர் தலையா ருயில்கைச்
சங்கவென் டுறவுக்கா துடையெம் பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவந்த் துதின
அலுத்தே னடைய எதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

வொன்போ வமிளிர் வதொர்மே வியிளிர்
புரிபுன் சடையிர் மெய்யும் பிறையிர்
துன்பு கவலை பினியென் றிவற்றை
நலுக்கா மற்றுந் துகறத் துமிடர்
என்போ விகளும் மையினித் தெளியா
ரடியார் பருவ திதுவே யாகில்
அன்பே யமையும் மதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

போத்தா யங்கொரா வையினி டுரிதோல்
முறங்கா டுரங்கா நடமா டவல்லாய்
ஆத்தா வரக்கன் றனை மால் வரைக்கீ
முடத்திட் டருள்செய் தவது கடுதாய்
வோத்தும் புறஞ் று விழுந்தும் மெழுந்தா
வென்வே தலையா வலிக் கிடபாய்
ஆத்தார் புனலு கு மதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் செய்த அற்புதங்கள்

- ◆ நின்றரையில் பிழைத்தது
- ◆ நஞ்சு கலந்த பாற்சோறு அமுதானது
- ◆ கொல்களிறு வணங்கிச் சென்றது
- ◆ ஆழிமிசைக்கன்மேல் மிதந்தது
- ◆ திருமறைக்காட்டில் கதவு திறந்தமை
- ◆ பஞ்சம் தீர படிக்காகப் பெற்றமை
- ◆ திருவையாற்றில் திருக்கைலாயக் காட்சி கண்ணுறுதல்.

தமிழ் வருடங்களைச் சோதிடக்கணிப்பின்படி 60 ஆகக்குறிப்பிட்டு அவற்றிற்குப் பிரபவ முதல் அக்ஷய வரை ஒவ்வொரு பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். தெசா புத்திக்கணிப்பின்படி ஒருவனுடைய பூரண ஆயுள் 120 வருடங்கள் ஆகும் இது இரண்டு சுற்று வருடங்களாக அமைகின்றது. தமிழ் வருடப்பிறப்பு சித்திரை மாதம் ஆகும். சூரியன் மேடராசியில் அச்சவினி முதற்பாதத்தில் பிரவேசிக்கும் காலமே வருட ஆரம்பமான வருடப்பிறப்பாகும். சூரியப் பெயர்ச்சி கொண்டு கணக்கிடும் இவ்வாண்டினைச் செளர வருடம் என்பர். சூரியன் அச்சவினி முதலாம் பாதத்தில் இருந்து ரேவதி நான்காம் பாதம் வரையும் உள்ள இக்காலம் 365 நாள் 6 மணித்தியாலயம் 9 நிமிடம் கொண்டது.

இப்போது உதயமாகும் ஈசுர வருடம் 60 வருடச்சுற்றிலே பதினோராவதாகும்.

சூரியன் மேடராசி முதல் மீனராசிவரை சஞ்சாரம் செய்யும் காலம் சித்திரை முதல் பங்குனிவரையாம். மேடராசியில் சூரியன் இருக்கும் காலம் சித்திரை மாதம். அந்த ராசியில் சூரியன் பிரவேசிக்கின்ற காலம் சங்கிரம புண்ணிய காலம், உத்தராயண புண்ணிய காலம், தட்சணாயன புண்ணியகாலம், விஷு புண்ணியகாலம், சடசீதி புண்ணியகாலம், விஷ்ணுபுண்ணியகாலம் என ஐந்தாகும். சித்திரை மாதம் மேடராசியில் சூரியன் பிரவேசிக்கின்ற காலம் விஷு புண்ணிய காலம் எனப்படும். சூரியன் அந்த ராசியில் பிரவேசிக்கு முன் 10 நாளிகை பின் 10 நளிகை ஆக இருபது நாளிகை விஷு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்தில் மருத்து நீர் தேய்த்து நீராடி புத்தாடை அணிந்து பொன் ஆபரணம் பூண்டு கண்ணாடி, நிறைகுடம், தீபம், பசு முதலிய மங்கலப் பொருட்களைத் தரிசித்து விநாயக பூஜை, இஷ்ட தெய்வ வழிபாடு என்பன செய்து குரு, பெற்றோரை வணங்கி ஆசிபெறல் சிறப்பாகும்.

கழிந்த வருடத்தில் நடந்த தீமைமுதலியன நீங்கி, வரப்போகும் புது வருடத்தில் நலம் பெருகி,

வாழ்வு வளம் பெற வேண்டும் என நினைத்து இறைவனக்கத்துடன் புதுவருட வாழ்வை ஆரம்பிப்பது சாலவுஞ்சிறந்தது. அன்று சூரிய பொங்கல் செய்வதும் வழக்கத்தில் உண்டு.

வருடத்தை ஆறுருதுவாக வகுத்துள்ளனர். இதிலே வசந்த ருதுவின் ஆரம்பம் சித்திரை. காலங்களிலே சிறந்தது வசந்த காலம். மனிதர் மட்டுமன்றி ஏனைய ஜீவராசிகளும் வசந்தத்தில் மகிழ்வதைக்காணலாம். தானியங்கள் மலிந்து, மரங்கள் பூத்து, காய்த்து இருக்கும் காலம்இது. இக்காலத்தில் வேப்பம் பூ கிடைப்பதனாலோ, என்னவோ புதுவருடத்தன்று அறுசுவை உணவுடன் வேப்பம் பூ மாங்காய் சருக்கரை சேர்த்துச் செய்யும் பச்சடியும் இடம் பெறும். வாழ்க்கையிலே கசப்பு, இனிப்பு முதலிய உணர்வுகள் இடம் பெறும் என்பதை நினைவூட்டுவதாக இது அமையும்.

பெரியோர்கள் அல்லது தமக்கு விருப்பமான நல்ல மனம் படைத்தவர்களிடம் கைவிஷேசம் வாங்குதல், உழவர் “ஏர்மங்கலம்” என்று தமது தொழிலை ஆரம்பிக்குமுகமாக உழுதல், வித்தியாரம்பம், புதுக்கணக்கு எழுதுதல், தாம் மேற்கொள்ளும் வேலைகளைத் தொடங்குதல் போன்றவை வருடப்பிறப்பின் சுப வேளையில் ஆரம்பிக்கப்படும்.

புதுவருடத்தன்று ஆலயங்களில் “பஞ்சாங்க சிரவணம்” என்ற ஒரு நிகழ்ச்சி இடம் பெறுவதுண்டு. ஒருவர் பஞ்சாங்கம் படிக்க, இருப்பவர்கள் தங்களது அவ்வருட ராசிப்பலன், கந்தாய பலன் இலாப நட்பம் போன்றவைகளைக் கேட்டு அறிவதே அதுவாகும். பின்னர் பஞ்சாங்கம் படித்தவருக்கு தட்சணை வழங்கிக் கௌரவிப்பர்.

மலரும் இந்த ஈசுர வருடம் மகிழ்வையும், நிம்மதியையும் கொடுத்து வாழ்வை வளம்படுத்த வேண்டும் என்று “சைவ நீதி” சார்பாகத் திருவருளை சிந்தித்து வந்திப்போமாக.

சித்திரைப் பரணி வைரவப்பெருமான் விரததினங்களுள் ஒன்று. முன் ஒருகாலத்திலே சிருஷ்டித் தொழிலுக்கு கர்த்தாவான பிரமதேவரும், காதத்தற்றொழிக்கு அதிபதியான திருமாலும் மேருகிரியில் இருந்த வேளை முனிவர்கள் வந்து “முழுமுதற் கடவுள் யார்?” என்று வினவினர்.

பிரமா தானே முதற் கடவுள் என்றார். திருமால் தானே முதற் கடவுள் என்றார். அதனால் இருவரும் போரிடத்தலைப் பட்டனர். யத்தம் பல யுகங்களாக நிகழ்ந்தது. இருவர் அகந்தையையும் அகற்றி உண்மையை உணர்த்தத் திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான் இருவருக்கும் இடையில் சோதிவடிவாகத் தோன்றினார். இருவரும் உண்மையை உணர்வில்லை. அச்சோதியின் நடுவே பார்வதி சமேதராகப் பரமசிவன் தோன்றினார். அகந்தை அகன்ற திருமால் இறைவனைப் பணிந்தார். பிரமா தனது உச்சித்தலையினாலே நகைக்கப் பிரமனினதும் ஏனைய தேவர்களினதும் அகந்தை, அறியாமை ஆகியவற்றைப் போக்குவதற்காக இறைவன் வைரவக் கடவுளைத் தோற்றுவித்தார். நீலநிறத்திருமேனியுடனும், சூலம், பரசு, உடுக்கு ஆகியவை தரித்த நான்கு திருக்கரங்களுடனும். மூன்று கண்களுடனும், சடாமுடியுடனும் வைரவக் கடவுள் சிவபெருமான் இதயக் கமலத்திலிருந்து தோன்றி அருளினார். பிரமாவின் உச்சித் தலையைக்கிள்ளி, அக்கபாலத்திலே, அகந்தை கொண்ட தேவர்களின் குருதியை ஏற்று, அவ்வேளை உயிர் நீக்கும் தேவர்களை உயிர்ப்பிக்குமாறு வைரவக் கடவுளுக்குச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். அவ்வண்ணமே வைரவக் கடவுளும் பிரமாவின் சிரசைக் கொய்து அக்கபால ஓட்டிலே திருமால் முதலான தேவர்களின் குருதியை எடுத்து அவர்களின் அகந்தையை நீக்கினார்.

திருமாலும், பிரமாவும் அகந்தை நீங்கி பெருமானை வணங்கினார்.

பரமனை மதித்திடப் பங்கயாசனம்
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்தவானவர்
குருதியும் அகந்தையும் கொண்டுதண்டமுன்
புரிதருவடுகனைப் போற்றி செம்புவாம்.

என்ற கந்தப்பராணப் பாடல் மூலம் இச்செயலை அறிகிறோம்.

பெரிய புராணம் கூறும் திருத்தொண்டர் களுள் சிறுத்தொண்டரும் ஒருவர். திருச்செங் காட்டங்குடியிலே சிவனடியவர்க்கு திருஅமுது படைத்து மாகேசுர பூசை செய்து வந்தார். தினந்தோறும் ஓர் அடியவர்க்காவது அமுது படைத்துத் தான் உண்ணும் இயல்புடையவர்.

இவர் திருத்தொண்டின் பெருமையை உலகறியச் செய்வதற்குச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டார். சூலமும், தமருகமும் திருக்கரத்தி லேந்தி வைரவ சந்நியாசி வடிவங் கொண்டு சிவபெருமான், திருச்செங்காட்டங்குடியிலே திருவாத்தி மரநிழலிலே சிவனடியவர் போல எழுந்தருளினார்.

சிறுத் தொண்டர் அவரைத் தமது இல்லத்திற்கு எழுந்தருளித் திருவமுது செய்யும்படி வேண்டினார். சிவனடியார் “நாம் நர மாமிசம் உண்போம், அதற்கு நீர் இசைவீராகில் உம்மனையில் திருவமுது செய்வோம்” என்றார்.

சிறுத் தொண்டரும், அவர்மனைவியும் தம் அருந்தவப் புதல்வன் சீராள தேவனை வெட்டிக்கறியமுதாக்கினர். அடியவரைத் தமது மனைக்கு அழைத்து உணவு படைக்கின்றனர். இச்செயலை மெச்சி இறைவன் விண்ணிடை சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாக காட்சி கொடுத்தார்.

சிவபெருமான் திருவடியைச் சிறுத் தொண்டரும், உமை அம்மையார் திருவடியை சிறுத் தொண்டர் மனைவியும் கந்தவேள் திருவடியை சீராள தேவனும் அடைந்து முத்தி பெற்றனர். இவ்வற்புதம் நிகழ்ந்து சிறுத் தொண்டர் முத்தி பெற்றது சித்திரைப் பரணி தினமாகும்.

வைரவ விரதங்களாக சித்திரைப் பரணி, ஐப்பசிப் பரணி தைச்செவ்வாய் தினங்களும் பரிமளிக்கின்றன.

பூரணை என்பது ஒரு திதி. சந்திரன் நிறை மதியாக இருப்பது பூரணையில். சோதிடத்தில் சந்திரன் மாதுருகாரகன் எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சந்திரன் மனத்திற்கு அதிபதி. மனோவலிமை, மகிழ்ச்சி, புத்திக்கூர்மை என்பன சந்திரன் தாக்கத்தால் ஏற்படக்கூடியவை. மாதுருகாரகன் சந்திரன் நிறைமதியாக இருக்கும் பூரணை த்தினத்தில் தாயாருக்காக விரதமிருப்பது மரபு. ஒவ்வொரு பூரணையிலும் விரதம் இருக்க முடியாதவர்கள் விஷு புண்ணியமாதங்களான சித்திரை, ஐப்பசி ஆகிய மாதங்களில் வரும் பூரணைத்தினத்தன்று விரதமிருக்கலாம்.

தைமாதம் தொடக்கம் ஆனி முடியும் வரையுள்ள உத்திராயண காலம் தேவர்களுக்குப் பகற்காலமாகும். இக்காலப்பகுதில் மதிய வேளை சித்திரை மாதமாகும். மதிய வேளை பிதிர் கருமத்திற்கு உரிய வேளை. ஆகவே சித்திரை மாதத்தில் வரும் பூரணை விசேடமாகக் கொள்ளப்படும். இம்மாதத்தில் பூரணை, சித்திரை நட்சத்திரத்தோடு கூடிவரும்.

சித்திரை மாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் தோன்றியவர் சித்திரகுப்தர். அன்றைய தினத்தில் அநுட்டிக்கப்படுவது சித்திரகுப்த விரதமாகும்.

அன்று உப்பில்லாப்பட்சணங்கள் உண்ண வேண்டும். புத்திரப் பேறு வேண்டி இந்திரன் இறைவனை வழிப்பட்டான். இறையருளாற் காமதேனுவின் வயிற்றிலே உதித்து இந்திரன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றினார் சித்திரபுத்திரர். அவர் ஒவ்வொருவரும் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களைக்கணக்கு வைப்பார். இவரின் கணக்குப்பிரகாரமே யமதர்மராஜன் உயிர்களைக் கவருவான். உயிர்கள் பஞ்சபூதங்களால் ஆன தூலசரீரத்தில் இருந்து சூக்குமசரீரத்தை எடுக்கும். அங்ஙனம் சூக்கும சரீரத்தில் இருக்கும் உயிர் முன் செய்த பாவ, புண்ணியங்களுக்கு ஏற்பப் பிறவி எடுக்கும். இவ்வண்ணமன்றிக் காலத்தை வென்றவர்களும் உளர். சாவித்திரி மூலம்

சத்தியவான் காலத்தை வென்று நீண்ட ஆயுள் பெற்றவன். மார்க்கண்டேயர், சிவவழிபாட்டின் மூலம் என்றும் பதினாறு வயதுடையவராக வாழ்கின்றார்.

காலத்தைவெல்லும் வழிகளுள் ஒன்று காலவந்தனம். மற்றையது கால வஞ்சனம். கால வந்தனமாவது காலத்தின் நியதிக்கு உட்பட்டு, புத்திபூர்வமாக, சாதாரணத்தினால் காலனை வெல்லுவது. சாவித்திரி கடைப்பிடித்தது இவ்வழியே.

காலவஞ்சனமாவது காலனைச்சிந்தியது சிவவழிபாட்டில் ஈடுபட்டுக் காலனை வெல்லுதல். இவ்வழி மார்க் கண்டேயர் அனுசரித்தது. இவை இரண்டையும் விட நசிகேதன் மிருத்புவை வென்று அவரைக் குருவாக அடைந்தான்.

சித்திரைப்பூரணைத் தினத்தன்று ஆலயங்களிற் சித்திரபுத்திரர் கதைபடிப்பார். அன்னதானம் வழங்குவார். சித்திரைக்கஞ்சியும் வழங்கப்படும்.

இந்நாள் விசேடம் பற்றித் திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரும் சம்பவம் ஒன்றுண்டு.

இந்திரன் தேவஅரம்பையர் நடனமாட அதைச்சுவைத்த வண்ணம் அரியணையில் இருந்தான். அவ்வேளை அங்கு தேவ குருவான பிருகஸ்பதி வந்தார். இந்திரன் பிருகஸ்பதியை மதிக்கவில்லை. குரு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார். அன்றிலிருந்து இந்திரன் ஐஸ்வரியங்கள் குறையத்தொடங்கின. இந்திரன் தவறை உணர்ந்து குருபகவானை நாடிப் புறப்பட்டான். எங்கு தேடியும் குருவைக்காணாத இந்திரன் பிரமதேவனிடம் முறையிட்டான்.

துவட்டாவின் மகன் மூன்று தலையுடைய விச்சுவ உருவினன். அரக்கனாக இருந்தாலும் அவன் சீலம் உடையவன். அவனைக்குருவாக அடைதி என்றான் பிரமன். இந்திரன் விச்சுவ உருவினை யாகம் ஒன்று செய்ய வருமாறு அழைத்து யாகம் செய்தான். அவனோ தேவர்கள்

அழியவும் அசுரர்கள் வாழவும் என மனதில் எண்ணி யாகம் செய்தான். விச்சுவ உருவினின் சூழ்ச்சியை அறிந்த இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அவன் தலையில் அடித்தான். அவன் தலைகள் மூன்று குருவிகளாகப் பறந்தன. அவன் உயிர் பிரிந்தது.

மகன் இறந்ததை அறிந்த துவட்டா இந்திரனைப்பழி வாங்க எண்ணினான். ஒரு வேள்வி செய்தான். அவ் வேள்விக்குண்டத்தில் விருத்திராசுரன் தோன்றினான். அவன் இந்திரனுடன் போர் புரிந்தான். இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் விருந்திராசுரனை அடித்தான். அது பயனற்றதாகியது. தேவர்கள் உதவியோடு இந்திரன் ததீசி முனிவரது முதுகெலும்பைப் பெற்று அதனை வச்சிராயுதமாகக் கீ விருந்திராசுரனோடு போர்புரியச் சென்றான்.

அசுரன் சமுத்திரத்துள் மறைந்தான். அகத்திய முனிவர் சமுத்திரத்தை உழுந்தளவாக்கிப் பருகினார். அசுரன் ஒருமலையில் இருந்து தவஞ் செய்தான். அதைக்கண்ட இந்திரன் அவனை வச்சிராயுதத்தாற் கொன்றான். இந்திரனைப் பிரமகத்தி தோஷம் பிடித்தது. இந்திரன் இதனால் ஒரு தாமரைத்தண்டுள் ஒளித்தான்.

தேவர்கள் இந்திரனைத் துன்பத்தில் இருந்து விடுவிக் க வேண்டிப் பிருகஸ்பதியைத் துதித்தனர். அவரும் இந்திரனை அழைத்துப் பூலோகஞ் சென்று பிரமகத்தியைப் போக்குமாறு

பணித்தனர்.

இந்திரன் பூவுலகிற் பல தலங்களையும் தரிசித்தும் அத் தோஷம் விலகவில்லை கடம்பவனத்திற்கு அருகில் செல்லும் போது இந்திரனைப் பிடித்த பிரம்மகத்தி விலகியது.

அங்கு கடம்பமரத்தின் கீழ்த் தோன்றியிருந்த சுயம்புலிங்கத்தைக் கண்டான் இந்திரன். தேவதச்சனைக் கொண்டு ஆலயம் புதியதாக்கினான். பொற்றாமரைவாவியில் நீராடி மலர் கொண்டு இறைவனை அர்ச்சித்தான். இந்திரன் வழிபாட்டில் மகிழ்ந்த இறைவன் அவன் முன் தோன்றி யாது வரம் வேண்டுமென்றார். இறைவா உம்மை என்றென்றும் பூசித்துச் சேவிக்கதேவரீர் அருள் வேண்டும் என்றான் இந்திரன்.

இருவிற் சிறந்த வேனிலுமதியாறு

இரண்டினிற் சிறந்த வான் தகரும்

பொருவில் தாரகையிற் சிறந்த சித்திரையும்

திதிமினில் சிறந்த பூரணையும்

மருவு சித்திரையில் சித்திரை தோறும்

வந்துவந்து அர்ச்சியோர் வருடந்

தேரியு நாள் முந்துற்றறுபதும் ஐந்துஞ்

செய்தவச்சனைப் பயனெய்தும்.

வசந்தருதுவும் சித்திரை மாதமும் சித்திரை நட்சத்திரம், பூரணையும் கூடும் நாள் அன்று வந்து அர்ச்சித்தால் வருடம் முழுவதும் அர்ச்சித்த பலனைப் பெறுவாய் என்றான் இறைவன்.

கடவுள் வழிபாட்டிற் பேறடைதற்கெனவே அமைந்தவை நம் திருமுறைகள். அவை சைவ சித்தாந்தக் கருவுலங்கள். சைவ சித்தாந்த அறிவு விளக்கில் விளங்கும் வரைக்கும் அவற்றின் பொருள் வெளியாயிருக்காது. மறையாகவேயிருக்கும். தமிழ் மறை என்றே அவை பெயர் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

-சித்தாந்த செழும்புதையல்கள்

உ
சிவமயம்.

உங்கள் பங்களிப்பு

எங்கள் எண்ணம் நிறைவுபெற உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் நிறைவான ஒத்துழைப்பு வேண்டும்.
நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சைவந்தியின் உறுப்பினர் ஆகவேண்டும்.

சைவந்தி மாத இதழ்

பெறுமதி விபரம்

	தனிப்பிரதி	ஆண்டொன்றிற்கு
இலங்கையில்	ரூபா 20.00	ரூபா 200.00
இந்தியாவில்	ரூபா. 20.00 (இந்திய ரூபா)	ரூபா 200.00 (இந்திய ரூபா)
ஏனைய நாடுகளில்	\$ 1.5	\$ 15

சைவந்தியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும்
சிந்திப்போமாக.
காசோலை அனுப்புவோர் "சைவந்தி" என்ற பெயரில் அனுப்புக.

'SAIVANEETHI'

61/1 F, Peer Saibo Street,
Colombo 12. Sri Lanka.
POSTCODE 0012

சைவந்திக்கு எம் பங்களிப்பு.

அன்புடையீர்,

சைவந்தி இதழ்களை ஒரு வருடத்திற்குப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நிதியாக
இத்துடன் அனுப்பியுள்ளேன்.

காசோலை - வங்கியும் இலக்கமும்.....

Name :

Address :

.....

.....

.....
கையொப்பம்.

கல் தெப்பமாக மிதத்தல்

இவ்விதம் சைவந்தி நிறுவனத்தினால் 61/1F, பீச்சாப்பு வீதி, கொழும்பு 12 என்னும் முகவரியிலுள்ள ஸ்ரீ சக்தி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு 1997-05-04 இல் வெளியிடப்பட்டது.

